

České vydání

Právní předpisy

Ročník 63

1. října 2020

Obsah

II Nelegislativní akty

NAŘÍZENÍ

- ★ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/1361 ze dne 30. září 2020, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) 2018/2019, pokud jde o některé rostliny k pěstování druhu *Malus domestica* pocházející ze Srbska a některé rostliny k pěstování druhů *Acer japonicum* Thunberg, *Acer palmatum* Thunberg a *Acer shirasawanum* Koidzumi pocházející z Nového Zélandu 1
- ★ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/1362 ze dne 30. září 2020, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) 2020/1213, pokud jde o fyto-sanitární opatření pro dovoz některých rostlin k pěstování druhů *Acer japonicum* Thunberg, *Acer palmatum* Thunberg a *Acer shirasawanum* Koidzumi pocházejících z Nového Zélandu do Unie 5
- ★ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/1363 ze dne 30. září 2020 o povolení přípravku *Bacillus amyloliquefaciens* DSM 25840 jako doplňkové látky pro všechny druhy prasat (držitel povolení Chr. Hansen A/S) ⁽¹⁾ 10

DOPORUČENÍ

- ★ Doporučení Komise (EU) 2020/1364 ze dne 23. září 2020 o legálních možnostech poskytování ochrany v EU: podpora přesídlování, humanitárního přijímání a dalších doplňkových možností ... 13
- ★ Doporučení Komise (EU) 2020/1365 ze dne 23. září 2020 o spolupráci mezi členskými státy, pokud jde o operace prováděné plavidly vlastněnými nebo provozovanými soukromými subjekty za účelem pátracích a záchranných činností 23
- ★ Doporučení Komise (EU) 2020/1366 ze dne 23. září 2020 o mechanismu EU pro připravenost a řešení krizí v souvislosti s migrací (plán pro připravenost na migraci a pro migrační krize) 26

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP.

Opravy

- ★ Oprava nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnic Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004 (Úř. věst. L 304, 22.11.2011) 39

- ★ Oprava nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/2018 ze dne 11. března 2019, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1369, pokud jde o uvádění spotřeby energie na energetických štítcích chladicích spotřebičů s přímou prodejní funkcí (Úř. věst. L 315, 5.12.2019) 40

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2020/1361

ze dne 30. září 2020,

kterým se mění prováděcí nařízení (EU) 2018/2019, pokud jde o některé rostliny k pěstování druhu *Malus domestica* pocházející ze Srbska a některé rostliny k pěstování druhů *Acer japonicum* Thunberg, *Acer palmatum* Thunberg a *Acer shirasawanum* Koidzumi pocházející z Nového Zélandu

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2031 ze dne 26. října 2016 o ochranných opatřeních proti škodlivým organismům rostlin, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 228/2013, (EU) č. 652/2014 a (EU) č. 1143/2014 a o zrušení směrnic Rady 69/464/EHS, 74/647/EHS, 93/85/EHS, 98/57/ES, 2000/29/ES, 2006/91/ES a 2007/33/ES⁽¹⁾, a zejména na čl. 42 odst. 4 první a třetí pododstavec uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/2019⁽²⁾ stanoví na základě předběžného posouzení rizik seznam vysoce rizikových rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů.
- (2) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/2018⁽³⁾ stanoví zvláštní pravidla týkající se postupu, který je třeba dodržovat při provádění posouzení rizik podle čl. 42 odst. 4 nařízení (EU) 2016/2031 u uvedených vysoce rizikových rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů.
- (3) Na základě předběžného posouzení rizik bylo 35 rostlin k pěstování, mezi něž patří rody *Malus* Mill. a *Acer* L., pocházejících ze všech třetích zemí zařazeno jako vysoce rizikové rostliny do přílohy prováděcího nařízení (EU) 2018/2019.
- (4) Dne 31. července 2019 předložilo Srbsko Komisi žádost o vývoz jednoletých až dvouletých dormantních roubovaných rostlin k pěstování, s obnaženými kořeny, druhu *Malus domestica* do EU. Uvedená žádost byla podpořena příslušnou technickou dokumentací.
- (5) Dne 13. května 2020 zveřejnil Evropský úřad pro bezpečnost potravin (dále jen „úřad“) vědecké stanovisko týkající se posouzení rizik u komodit pro rostliny k pěstování druhu *Malus domestica* ze Srbska⁽⁴⁾. Úřad identifikoval organismus *Erwinia amylovora* jako škodlivý organismus s významem pro uvedené rostliny k pěstování, posoudil opatření ke zmírnění rizika popsáná v dokumentaci pro uvedený škodlivý organismus a provedl odhad pravděpodobnosti, že jsou ho prosté.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 317, 23.11.2016, s. 4.

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/2019 ze dne 18. prosince 2018, kterým se stanoví předběžný seznam vysoce rizikových rostlin, rostlinných produktů či jiných předmětů ve smyslu článku 42 nařízení (EU) 2016/2031 a seznam rostlin, pro něž nejsou za účelem dovozu do Unie vyžadována rostlinolékařská osvědčení ve smyslu článku 73 uvedeného nařízení (Úř. věst. L 323, 19.12.2018, s. 10).

⁽³⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/2018 ze dne 18. prosince 2018, kterým se stanoví zvláštní pravidla týkající se postupu, který je třeba dodržovat při provádění posouzení rizik u vysoce rizikových rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů ve smyslu čl. 42 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2031 (Úř. věst. L 323, 19.12.2018, s. 7).

⁽⁴⁾ Komise EFSA PLH (komise EFSA pro zdraví rostlin), 2020. Vědecké stanovisko k posouzení rizik u komodit pro rostliny druhu *Malus domestica* ze Srbska. EFSA Journal 2020;18(5):6109, 53 s., <https://doi.org/10.2903/j.efsa.2020.6109>.

- (6) Na základě tohoto stanoviska se předpokládá, že fyto-sanitární riziko plynoucí z dovozu jednoletých až dvouletých dormantních roubovaných rostlin k pěstování, s obnaženými kořeny, druhu *Malus domestica* pocházejících ze Srbska do Unie se snižuje na přijatelnou úroveň za předpokladu, že jsou použita vhodná opatření ke zmírnění rizika škodlivého organismu spojeného s uvedenými rostlinami k pěstování. Vzhledem k tomu, že tato vhodná opatření jsou stanovena v příloze X bodě 9 prováděcího nařízení Komise (EU) 2019/2072 ⁽⁵⁾, uvedené rostliny k pěstování by se neměly nadále považovat za vysoce rizikové rostliny a měly by být z přílohy prováděcího nařízení (EU) 2018/2019 vyňaty.
- (7) Dne 29. srpna 2019 předložil Nový Zéland Komisi žádost o vývoz jednoletých až tříletých dormantních, bezlistých, roubovaných nebo očkovaných rostlin k pěstování, s obnaženými kořeny, druhů *Acer japonicum* Thunberg, *Acer palmatum* Thunberg a *Acer shirasawanum* Koidzumi do EU. Uvedená žádost byla podpořena příslušnou technickou dokumentací.
- (8) Dne 20. května 2020 zveřejnil úřad vědecké stanovisko týkající se posouzení rizika u komodit pro rostliny k pěstování rodu *Acer* z Nového Zélandu ⁽⁶⁾. Úřad identifikoval organismy *Eotetranychus sexmaculatus*, *Meloidogyne fallax*, *Oemona hirta* a *Platypus apicalis* jako škodlivé organismy s významem pro uvedené rostliny k pěstování, posoudil opatření ke zmírnění rizika popsáná v dokumentaci pro uvedené škodlivé organismy a provedl u každého škodlivého organismu spojeného s uvedenými komoditami odhad pravděpodobnosti, že jsou ho prosté.
- (9) Na základě tohoto stanoviska se předpokládá, že fyto-sanitární riziko plynoucí z dovozu jednoletých až tříletých dormantních, bezlistých, roubovaných nebo očkovaných rostlin k pěstování, s obnaženými kořeny, druhů *Acer japonicum* Thunberg, *Acer palmatum* Thunberg a *Acer shirasawanum* Koidzumi pocházejících z Nového Zélandu do Unie, se snižuje na přijatelnou úroveň za předpokladu, že jsou použita vhodná opatření ke zmírnění rizika škodlivých organismů spojených s uvedenými rostlinami k pěstování. Vzhledem k tomu, že tato vhodná opatření jsou stanovena v prováděcím nařízení Komise (EU) 2020/... ⁽⁷⁾, uvedené rostliny k pěstování by se neměly nadále považovat za vysoce rizikové rostliny a měly by být z přílohy prováděcího nařízení (EU) 2018/2019 vyňaty.
- (10) Aby byly splněny povinnosti Unie vyplývající z dohody Světové obchodní organizace o uplatňování sanitárních a fyto-sanitárních opatření ⁽⁸⁾, dovoz uvedených komodit by měl být obnoven co nejdříve. Toto nařízení by proto mělo vstoupit v platnost třetím dnem po vyhlášení.
- (11) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro rostliny, zvířata, potraviny a krmiva,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Změna prováděcího nařízení (EU) 2018/2019

Příloha prováděcího nařízení (EU) 2018/2019 se mění v souladu s přílohou tohoto nařízení.

⁽⁵⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2019/2072 ze dne 28. listopadu 2019, kterým se stanoví jednotné podmínky pro provádění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2031, pokud jde o ochranná opatření proti škodlivým organismům rostlin, a kterým se zrušuje nařízení Komise (ES) č. 690/2008 a mění prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/2019 (Úř. věst. L 319, 10.12.2019, s. 1).

⁽⁶⁾ Komise EFSA PLH (komise EFSA pro zdraví rostlin), 2020. Vědecké stanovisko k posouzení rizik u komodit pro rostliny rodu *Acer* z Nového Zélandu. EFSA Journal 2020; 18(5): 6105, <https://doi.org/10.2903/j.efsa.2020.6105>.

⁽⁷⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/XXX ze dne 30. září 2020, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) 2020/1213, pokud jde o fyto-sanitární opatření pro dovoz některých rostlin k pěstování druhů *Acer japonicum* Thunberg, *Acer palmatum* Thunberg a *Acer shirasawanum* Koidzumi pocházejících z Nového Zélandu do Unie (viz strana ... v tomto čísle Úředního věstníku).

⁽⁸⁾ Dohoda Světové obchodní organizace o uplatňování sanitárních a fyto-sanitárních opatření (dohoda SPS), https://www.wto.org/english/tratop_e/sps_e/spsagr_e.htm.

*Článek 2***Vstup v platnost**

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 30. září 2020.

Za Komisi
Ursula VON DER LEYEN
předsedkyně

PŘÍLOHA

V příloze bodě 1 prováděcího nařízení Komise (EU) 2018/2019 se druhý sloupec „Popis“ mění takto:

a) položka pro „*Malus* Mill.“ se nahrazuje tímto:

„*Malus* Mill., kromě jednoletých až dvouletých dormantních roubovaných rostlin k pěstování, s obnaženými kořeny, druhu *Malus domestica* pocházejících ze Srbska“;

b) položka pro „*Acer* L.“ se nahrazuje tímto:

„*Acer* L., kromě jednoletých až tříletých dormantních, bezlistých, roubovaných nebo očkovaných rostlin k pěstování, s obnaženými kořeny, druhů *Acer japonicum* Thunberg, *Acer palmatum* Thunberg a *Acer shirasawanum* Koidzumi pocházejících z Nového Zélandu“.

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2020/1362

ze dne 30. září 2020,

kterým se mění prováděcí nařízení (EU) 2020/1213, pokud jde o fytosanitární opatření pro dovoz některých rostlin k pěstování druhů *Acer japonicum* Thunberg, *Acer palmatum* Thunberg a *Acer shirasawanum* Koidzumi pocházejících z Nového Zélandu do Unie

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2031 ze dne 26. října 2016 o ochranných opatřeních proti škodlivým organismům rostlin, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 228/2013, (EU) č. 652/2014 a (EU) č. 1143/2014 a o zrušení směrnic Rady 69/464/EHS, 74/647/EHS, 93/85/EHS, 98/57/ES, 2000/29/ES, 2006/91/ES a 2007/33/ES⁽¹⁾, a zejména na čl. 42 odst. 4 třetí pododstavec uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/2019⁽²⁾ stanovilo na základě předběžného posouzení rizik seznam vysoce rizikových rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů.
- (2) V souladu s nařízením (EU) 2016/2031, pokud se dospěje na základě posouzení rizik k závěru, že rostlina, rostlinný produkt či jiný předmět pocházející ze třetí země, skupiny třetích zemí nebo konkrétního území dotčené třetí země představují nepřijatelné riziko z hlediska možnosti zavlečení škodlivých organismů, ale že toto riziko lze snížit na přijatelnou úroveň uplatněním určitých opatření, Komise vyjme uvedenou rostlinu, rostlinný produkt či jiný předmět ze seznamu stanoveného prováděcím nařízením (EU) 2018/2019 a přidá je na seznam uvedený v čl. 41 odst. 2 nařízení (EU) 2016/2031.
- (3) Kromě toho prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/1213⁽³⁾ stanoví fytosanitární opatření pro dovoz některých rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů, které byly vyňaty z přílohy prováděcího nařízení (EU) 2018/2019, do Unie.
- (4) Příloha prováděcího nařízení (EU) 2018/2019 zařazuje rostliny rodu *Acer* L. do seznamu vysoce rizikových rostlin.
- (5) Dne 29. srpna 2019 předložil Nový Zéland Komisi žádost o vývoz jednoletých až tříletých dormantních, bezlistých, roubovaných nebo očkovaných rostlin k pěstování, s obnaženými kořeny, druhů *Acer japonicum* Thunberg, *Acer palmatum* Thunberg a *Acer shirasawanum* Koidzumi (dále též „dotčené rostliny“) do Unie. Uvedená žádost byla podpořena příslušnou technickou dokumentací.
- (6) Dne 20. května 2020 zveřejnil Evropský úřad pro bezpečnost potravin (dále jen „úřad“) vědecké stanovisko týkající se posouzení rizik u komodit pro rostliny rodu *Acer* z Nového Zélandu⁽⁴⁾. Úřad identifikoval organismy *Eotetranychus sexmaculatus*, *Meloidogyne fallax*, *Oemonia hirta* a *Platypus apicalis* (dále též „dotčené škodlivé organismy“) jako škodlivé organismy s významem pro dotčené rostliny, posoudil opatření ke zmírnění rizika popsaná v dokumentaci pro uvedené škodlivé organismy a provedl u každého škodlivého organismu spojeného s uvedenou komoditou odhad pravděpodobnosti, že je ho prostá.
- (7) V návaznosti na uvedené stanovisko prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/1361⁽⁵⁾ vyňalo dotčené rostliny ze seznamu vysoce rizikových rostlin stanoveného prováděcím nařízením (EU) 2018/2019.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 317, 23.11.2016, s. 4.

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/2019 ze dne 18. prosince 2018, kterým se stanoví předběžný seznam vysoce rizikových rostlin, rostlinných produktů či jiných předmětů ve smyslu článku 42 nařízení (EU) 2016/2031 a seznam rostlin, pro něž nejsou za účelem dovozu do Unie vyžadována rostlinolékařská osvědčení ve smyslu článku 73 uvedeného nařízení (Úř. věst. L 323, 19.12.2018, s. 10).

⁽³⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/1213 ze dne 21. srpna 2020 o fytosanitárních opatřeních pro dovoz některých rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů, které byly vyňaty z přílohy prováděcího nařízení (EU) 2018/2019, do Unie (Úř. věst. 275, 24.8.2020, s. 5).

⁽⁴⁾ Komise EFSA PLH (komise EFSA pro zdraví rostlin), 2020. Vědecké stanovisko k posouzení rizik u komodit pro rostliny rodu *Acer* z Nového Zélandu. EFSA Journal 2020; 18(5): 6105, <https://doi.org/10.2903/j.efsa.2020.6105>.

⁽⁵⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/1361 ze dne 30. září 2020, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) 2018/2019, pokud jde o některé rostliny k pěstování druhu *Malus domestica* pocházející ze Srbska a některé rostliny k pěstování druhů *Acer japonicum* Thunberg, *Acer palmatum* Thunberg a *Acer shirasawanum* Koidzumi pocházející z Nového Zélandu (viz strana 1 tomto čísle Úředního věstníku).

- (8) Nadto a na základě uvedeného stanoviska lze nezbytná opatření k řešení rizika z hlediska možnosti zavlečení dotčených škodlivých organismů přijmout jako fytoosanitární dovozní požadavky, aby se zajistila fytoosanitární ochrana území Unie při dovozu dotčených rostlin do Unie.
- (9) V případě organismů *Oemona hirta* a *Platypus apicalis* jsou opatření popsaná Novým Zélandem v dokumentaci považována za dostatečná pro snížení rizika plynoucího z dovozu dotčených rostlin do Unie na přijatelnou úroveň. Opatření týkající se uvedených dvou škodlivých organismů by proto měla vycházet z opatření popsaných Novým Zélandem v dokumentaci.
- (10) V případě organismu *Meloidogyne fallax* jsou opatření popsaná Novým Zélandem v dokumentaci v souladu se stávajícími požadavky stanovenými v bodě 10 přílohy VII prováděcího nařízení Komise (EU) 2019/2072 ⁽⁶⁾ pro hádátka, pokud jde o dřeviny a křoviny určené k pěstování.
- (11) V případě organismu *Eotetranychus sexmaculatus* se má za to, že pouhé uplatnění opatření navržených Novým Zélandem v dokumentaci nemůže snížit riziko plynoucí z dovozu dotčených rostlin do Unie na přijatelnou úroveň, protože podle stanoviska úřadu přetrvávají určité nejistoty. Riziko plynoucí z dovozu dotčených rostlin do Unie lze snížit na přijatelnou úroveň řešením zjištěných nejistot pomocí uplatnění doplňkových opatření, pokud jde o úřední potvrzení a rostlinolékařská osvědčení pro uvedené rostliny. Proto by opatření uplatněná Novým Zélandem v dokumentaci pro organismus *Eotetranychus sexmaculatus* měla být doplněna uvedenými opatřeními, která řeší tyto nejistoty.
- (12) Organismy *Oemona hirta* a *Meloidogyne fallax* jsou uvedeny jako karanténní škodlivé organismy pro Unii v příloze II prováděcího nařízení (EU) 2019/2072. Organismy *Eotetranychus sexmaculatus* a *Platypus apicalis* dosud nejsou zařazeny na seznam karanténních škodlivých organismů pro Unii v prováděcím nařízení (EU) 2019/2072, ale po dalším úplném posouzení rizik mohou splňovat podmínky pro zařazení. Pokud se zjistí, že uvedené škodlivé organismy splňují uvedené podmínky, budou zařazeny na seznam v příloze II prováděcího nařízení (EU) 2019/2072 a příslušné rostliny budou zařazeny na seznam v příloze VII uvedeného nařízení spolu s příslušnými opatřeními na základě úplného posouzení rizik uvedených škodlivých organismů. Prováděcí nařízení (EU) 2019/2072 by mělo být poté odpovídajícím způsobem přezkoumáno.
- (13) Příloha prováděcího nařízení (EU) 2020/1213 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (14) Aby byly splněny povinnosti Unie vyplývající z dohody Světové obchodní organizace o uplatňování sanitárních a fytoosanitárních opatření ⁽⁷⁾, dovoz dotčených rostlin by měl být obnoven co nejdříve. Toto nařízení by proto mělo vstoupit v platnost třetím dnem po vyhlášení.
- (15) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro rostliny, zvířata, potraviny a krmiva,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví fytoosanitární opatření pro dovoz některých rostlin k pěstování druhů *Acer japonicum* Thunberg, *Acer palmatum* Thunberg a *Acer shirasawanum* Koidzumi pocházejících z Nového Zélandu do Unie.

⁽⁶⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2019/2072 ze dne 28. listopadu 2019, kterým se stanoví jednotné podmínky pro provádění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2031, pokud jde o ochranná opatření proti škodlivým organismům rostlin, a kterým se zrušuje nařízení Komise (ES) č. 690/2008 a mění prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/2019 (Úř. věst. L 319, 10.12.2019, s. 1).

⁽⁷⁾ Dohoda Světové obchodní organizace o uplatňování sanitárních a fytoosanitárních opatření (dohoda SPS), https://www.wto.org/english/tratop_e/sps_e/spsagr_e.htm.

*Článek 2***Změna prováděcího nařízení (EU) 2020/1213**

Příloha prováděcího nařízení (EU) 2020/1213 se mění v souladu s přílohou tohoto nařízení.

*Článek 3***Vstup v platnost**

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 30. září 2020.

Za Komisi
předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN

PŘÍLOHA

V příloze prováděcího nařízení (EU) 2020/1213 se doplňují nové body, které znějí:

„Rostliny, rostlinné produkty nebo jiné předměty	Kód KN	Třetí země původu	Opatření
4. Dormantní, bezlisté, roubované nebo očkované, jednoleté až tříleté rostliny k pěstování, s obnaženými kořeny, druhů <i>Acer japonicum</i> Thunberg, <i>Acer palmatum</i> Thunberg a <i>Acer shirasawanum</i> Koidzumi	ex 0602 90 41 ex 0602 90 45 ex 0602 90 46 ex 0602 90 48 ex 0602 90 50	Nový Zéland	a) úřední potvrzení, že i) rostliny jsou prosté organismu <i>Eotetranychus sexmaculatus</i>; ii) rostliny byly trvale pěstovány na místě produkce, které je, společně se stanovišti produkce, jež tvoří jeho součást, registrováno státní organizací ochrany rostlin v zemi původu a tato organizace nad ním vykonává dohled; iii) stanoviště produkce bylo od počátku ukončeného produkčního období sledováno prostým organismu <i>Eotetranychus sexmaculatus</i> během úředních prohlídek prováděných ve vhodných termínech; v případě podezření na výskyt organismu <i>Eotetranychus sexmaculatus</i> na stanovišti produkce byla provedena vhodná ošetření s cílem zajistit nepřítomnost uvedeného škodlivého organismu; ve stanovené oblasti obklopující stanoviště produkce do vzdálenosti 100 m jsou ve vhodných termínech prováděny zvláštní průzkumy ke zjištění výskytu organismu <i>Eotetranychus sexmaculatus</i> a pokud se u jakýchkoli hostitelských rostlin tento škodlivý organismus vyskytne, musí být tyto rostliny okamžitě odstraněny a zničeny; iv) byl zaveden systém k zajištění toho, aby byly nástroje a stroje před svým dopravením na každé stanoviště produkce očištěny, aby byly prosté zeminy a zbytků rostlin, a vydezinfikovány, aby byly prosté organismu <i>Eotetranychus sexmaculatus</i>; v) při sklizni byly rostliny očištěny a ořezány a byly podrobeny úřední rostlinolékařské prohlídce sestávající alespoň z podrobné vizuální prohlídky, zejména prohlídky kmenů a větví rostlin, aby se potvrdila nepřítomnost organismu <i>Eotetranychus sexmaculatus</i>; vi) zásilky rostlin byly těsně před vývozem podrobeny úřední prohlídce za účelem zjištění výskytu organismu <i>Eotetranychus sexmaculatus</i>, zejména prohlídky kmenů a větví uvedených rostlin, a velikost vzorku podrobeného prohlídce byla taková, aby bylo možno s 99 % jistotou detekovat i 1 % stupeň zamoření; b) rostlinolékařská osvědčení pro uvedené rostliny obsahují v kolonce „Dodatkové prohlášení“: i) následující prohlášení: „Zásilka je v souladu s prováděcím nařízením Komise (EU) 2020/1362“; ii) specifikaci registrovaných stanovišť produkce.

5. Dormantní, bezlisté, roubované nebo očkované, jednoleté až tříleté rostliny k pěstování, s obnaženými kořeny, druhů <i>Acer japonicum</i> Thunberg, <i>Acer palmatum</i> Thunberg a <i>Acer shirasawanum</i> Koidzumi	ex 0602 90 41 ex 0602 90 45 ex 0602 90 46 ex 0602 90 48 ex 0602 90 50	Nový Zéland	a) úřední potvrzení, že i) rostliny jsou prosté organismů <i>Oemona hirta</i> a <i>Platypus apicalis</i>; ii) rostliny byly trvale pěstovány na místě produkce, které je, společně se stanovišti produkce, jež tvoří jeho součást, registrováno státní organizací ochrany rostlin v zemi původu a tato organizace nad ním vykonává dohled; iii) stanoviště produkce bylo od počátku ukončeného produkčního období sledováno prostým organismů <i>Oemona hirta</i> a <i>Platypus apicalis</i> během úředních prohlídek prováděných ve vhodných termínech; v případě podezření na výskyt organismů <i>Oemona hirta</i> nebo <i>Platypus apicalis</i> na stanovišti produkce byla provedena vhodná ošetření s cílem zajistit nepřítomnost uvedených škodlivých organismů; iv) při sklizni byly rostliny očištěny a byly podrobeny úřední prohlídce, aby se potvrdila nepřítomnost organismů <i>Oemona hirta</i> a <i>Platypus apicalis</i>; v) zásilky rostlin byly těsně před vývozem podrobeny úřední prohlídce za účelem zjištění výskytu organismů <i>Oemona hirta</i> a <i>Platypus apicalis</i> a velikost vzorku podrobeného prohlídce byla taková, aby bylo možno s 99 % jistotou detekovat i 1 % stupeň zamoření; b) rostlinolékařská osvědčení pro uvedené rostliny obsahují v kolonce „Dodatkové prohlášení“: i) následující prohlášení: „Zásilka je v souladu s prováděcím nařízením Komise (EU) 2020/1362; ii) specifikaci registrovaných stanovišť produkce.“
---	--	--------------------	---

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2020/1363**ze dne 30. září 2020****o povolení přípravku *Bacillus amyloliquefaciens* DSM 25840 jako doplňkové látky pro všechny druhy prasat (držitel povolení Chr. Hansen A/S)****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1831/2003 ze dne 22. září 2003 o doplňkových látkách používaných ve výživě zvířat ⁽¹⁾, a zejména na čl. 9 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení (ES) č. 1831/2003 stanoví povolení doplňkových látek používaných ve výživě zvířat a důvody a postupy, na jejichž základě se povolení uděluje.
- (2) V souladu s článkem 7 nařízení (ES) č. 1831/2003 byly podány žádosti o povolení přípravku *Bacillus amyloliquefaciens* DSM 25840. Uvedené žádosti byly podány spolu s údaji a dokumenty požadovanými podle čl. 7 odst. 3 uvedeného nařízení.
- (3) Uvedené žádosti se týkají povolení přípravku *Bacillus amyloliquefaciens* DSM 25840 jako doplňkové látky pro všechny druhy prasat se zařazením do kategorie doplňkových látek „zootechnické doplňkové látky“.
- (4) Evropský úřad pro bezpečnost potravin (dále jen „úřad“) ve svých stanoviscích ze dne 21. února 2018 ⁽²⁾ a 4. října 2019 ⁽³⁾ dospěl k závěru, že za navržených podmínek užití nemá přípravek *Bacillus amyloliquefaciens* DSM 25840 nepříznivý účinek na zdraví zvířat, bezpečnost spotřebitelů ani na životní prostředí. Rovněž usoudil, že by dotčená doplňková látka měla být považována za látku potenciálně senzibilizující dýchací cesty a že nelze vyvodit žádný závěr ohledně jejího potenciálu dráždivosti pro kůži a oči a senzibilizace kůže. Proto by měla být přijata vhodná ochranná opatření, aby se zabránilo nepříznivým účinkům na lidské zdraví, zejména pokud jde o uživatele této doplňkové látky. Úřad dospěl k závěru, že dotčená doplňková látka má významný vliv na zlepšení zootechnických parametrů u všech druhů prasat. Úřad nepovažuje zvláštní požadavky na monitorování po uvedení na trh za nutné. Úřad také ověřil zprávu o metodě analýzy doplňkové látky přidané do krmiv, kterou předložila referenční laboratoř zřízená nařízením (ES) č. 1831/2003.
- (5) Posouzení přípravku *Bacillus amyloliquefaciens* DSM 25840 prokazuje, že podmínky pro povolení stanovené v článku 5 nařízení (ES) č. 1831/2003 jsou splněny. Používání uvedeného přípravku by proto mělo být povoleno podle přílohy tohoto nařízení.
- (6) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro rostliny, zvířata, potraviny a krmiva,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1**Povolení**

Přípravek uvedený v příloze, náležející do kategorie doplňkových látek „zootechnické doplňkové látky“ a funkční skupiny „stabilizátory střevní flóry“, se povoluje jako doplňková látka ve výživě zvířat podle podmínek stanovených v uvedené příloze.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 268, 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ EFSA Journal 2018;16(4):5200.

⁽³⁾ EFSA Journal 2019;17(11):5881 a EFSA Journal 2019;17(11):5883.

*Článek 2***Vstup v platnost**

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 30. září 2020.

Za Komisi
Ursula VON DER LEYEN
předsedkyně

Identifikační číslo doplňkové látky	Jméno držitele povolení	Doplňková látka	Složení, chemický vzorec, popis, analytická metoda	Druh nebo kategorie zvířat	Maximální stáří	Minimální obsah	Maximální obsah	Minimální obsah	Maximální obsah	Jiná ustanovení	Konec platnosti povolení
						CFU/kg kompletního krmiva o obsahu vlhkosti 12 %		CFU/l vody k napájení			

Kategorie: zootechnické doplňkové látky. Funkční skupina: stabilizátory střevní flóry

4b1901	Chr. Hansen A/S	<i>Bacillus amyloliquefaciens</i> DSM 25840	Složení doplňkové látky Přípravek <i>Bacillus amyloliquefaciens</i> DSM 25840 s obsahem nejméně $1,25 \times 10^{10}$ CFU/g doplňkové látky Pevná forma	Všechny druhy prasat	–	5×10^8	–	$1,7 \times 10^8$	–	1. V návodu pro použití doplňkové látky a premixů musí být uvedeny podmínky skladování a stabilita při tepelném ošetření. 2. Doplňková látka smí být používána ve vodě k napájení. Při použití doplňkové látky ve vodě k napájení musí být zajištěna homogenní disperze doplňkové látky. 3. Pro uživatele doplňkové látky a premixů musí provozovatelé krmivářských podniků stanovit provozní postupy a organizační opatření, která budou řešit případná rizika vyplývající z jejich použití. Pokud rizika nelze těmito postupy a opatřeními vyloučit nebo snížit na minimum, musí se doplňková látka a premixy používat s vhodnými osobními ochrannými prostředky, včetně ochrany pokožky, očí a dýchacích cest.	21. října 2030
			Charakteristika účinné látky: Životaschopné spory <i>Bacillus amyloliquefaciens</i> DSM 25840								
			Analytická metoda ⁽¹⁾ Identifikace <i>Bacillus amyloliquefaciens</i> DSM 25840: Identifikace: gelová elektroforéza s pulzním polem (PFGE) Stanovení počtu mikroorganismů <i>Bacillus amyloliquefaciens</i> DSM 25840 v doplňkové látce, premixech a krmivech: kultivace na trypton-sójovém agaru (EN 15784)								

⁽¹⁾ Podrobné informace o analytických metodách lze získat na internetové stránce referenční laboratoře: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>.

DOPORUČENÍ

DOPORUČENÍ KOMISE (EU) 2020/1364

ze dne 23. září 2020

o legálních možnostech poskytování ochrany v EU: podpora přesídlování, humanitárního přijímání a dalších doplňkových možností

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 292 této smlouvy,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Počet uprchlíků a dalších osob, které potřebují mezinárodní ochranu, celosvětově roste. V důsledku toho je třeba posílit schopnost Unie plnit svou morální povinnost poskytovat účinnou pomoc. Všechny členské státy by se měly podílet na kolektivním úsilí Unie projevít solidaritu s osobami, které potřebují mezinárodní ochranu, tím, že budou nabízet legální možnosti migrace do Unie a posilovat ochranný prostor mimo Unii.
- (2) Cílem tohoto doporučení je podpořit členské státy v jejich trvalé snaze poskytovat osobám, které potřebují mezinárodní ochranu, legální a bezpečné cesty migrace a tyto možnosti rozšiřovat. Doporučená opatření se mají konkrétně zaměřit na projevení solidarity se zeměmi mimo EU, kde dochází k vysídlování velkého počtu osob, které potřebují mezinárodní ochranu, přispívat k mezinárodním iniciativám v oblasti přesídlování a humanitárního přijímání a celkově zlepšit řízení migrace.
- (3) Unie pracuje na rozvoji a rozšiřování ochranného prostoru v zemích tranzitu, určení nebo v zemích prvního azylu s cílem pomoci jak osobám, které potřebují mezinárodní ochranu, a migrantům, kteří jsou obzvláště zranitelní, tak i hostitelským komunitám. Regionální programy rozvoje a ochrany⁽¹⁾ v Africkém rohu a v severní Africe a na Blízkém východě podporují mimo jiné zachování a zlepšování ochranného prostoru prostřednictvím rozvoje kapacit vnitrostátních systémů a podporou orgánů a občanské společnosti. Poskytují ochranu tím, že osobám, které potřebují mezinárodní ochranu, nabízejí přímou pomoc. Veškerá opatření zajišťují partneři zapojení do provádění. Tyto programy podporují trvalá řešení pro osoby, které potřebují mezinárodní ochranu, zejména přesídlování, zajišťováním kontrol a evidence, usnadněním účinného určování statusu uprchlíka, jakož i přímou podporou operací Úřadu vysokého komisaře OSN pro uprchlíky (UNHCR) v oblasti přesídlování. Členské státy by se měly aktivně zapojit jako členové konsorcia nebo finančně přispívat na podporu a provádění regionálních programů rozvoje a ochrany s cílem posílit vnější rozměr migrační politiky EU.
- (4) Přesídlování je významný nástroj, jak nabídnout ochranu osobám, které mezinárodní ochranu potřebují, a projevít celosvětovou solidaritu se zeměmi mimo EU, a pomoci jim tak zvládnout velké počty osob prchajících před válkou nebo pronásledováním. Přesídlování je rovněž klíčovým prvkem komplexní azylové a migrační politiky Unie: tím, že nabízí osobám, které potřebují ochranu, bezpečnou a legální možnost migrace, přispívá k záchraně životů, snižuje nelegální migraci a pomáhá potírat operační model převaděčských sítí. Při zapojení partnerských zemí do celého spektra oblastí souvisejících s migrací je rovněž důležitou a nedílnou součástí komplexního přístupu k migraci.
- (5) Úřad vysokého komisaře OSN pro uprchlíky potvrdil, že celosvětové potřeby v oblasti přesídlování jsou nadále značné; v roce 2020 se jedná o 1,44 milionu případů. Očekává se, že se toto číslo v nadcházejících letech zvýší.

⁽¹⁾ Spolufinancované z rozpočtu Unie a prováděné konsorcií pod vedením členských států.

- (6) První Globální fórum pro uprchlíky, které se konalo v prosinci 2019, zhodnotilo pokrok v provádění globálního paktu UNHCR o uprchlících ⁽²⁾. Fórum mobilizovalo širokou mezinárodní podporu pro hledání udržitelných řešení pro uprchlíky z celého světa, mimo jiné řešení týkající se přesídlování a rozšiřování počtu a rozsahu legálních možností migrace pro osoby, které potřebují mezinárodní ochranu. Tříletá strategie Úřadu vysokého komisaře OSN týkající se přesídlování a doplňkových možností (2019–2021) stanoví plán na rozšíření těchto možností prostřednictvím zajištění většího počtu míst, mobilizací většího počtu zúčastněných subjektů a podporou kultury společnosti, která bude více nakloněna přijímání. Mají-li se členské státy stát vedoucím lídrem v přesídlování, měly by podporovat provádění uvedené strategie a bránit trendu, kdy celosvětově dochází ke snižování počtu zemí, které provádějí přesídlování, a k prudkému snižování závazků ⁽³⁾.
- (7) Od roku 2015 pomohly dva úspěšné programy pro přesídlování, které finančně podporovala EU a do nichž byl zapojen velký počet členských států, nalézt útočiště v Unii pro více než 70 000 nejzranitelnějších osob, které potřebují mezinárodní ochranu. V letech 2015 až 2018, kdy se na celém světě značným způsobem změnila situace z hlediska přesídlování, se přesídlování do členských států ročně ztrojnásobilo a podíl EU na celosvětovém přesídlování vzrostl z méně než 9 % před rokem 2016 na 41 % v roce 2018. Tento nárůst poukazuje na výhody a potenciál spolupráce a koordinace v oblasti přesídlování na úrovni EU. Rovněž ukazuje na význam financování z rozpočtu EU: na přímou podporu úsilí členských států v oblasti přesídlování na období 2015–2020 byla vyčleněna 1 miliarda EUR.
- (8) V rámci prvního programu EU pro přesídlování ⁽⁴⁾ se členské státy společně se státy přidruženými v rámci dublinského systému dohodly během dvou let (2015–2017) přesídlit 22 504 osob, které potřebují mezinárodní ochranu, ze Středního východu, Afrického rohu a severní Afriky ⁽⁵⁾. V rámci tohoto prvního, úspěšného programu EU bylo celkově přesídleno 19 452 osob (86% celkového závazku).
- (9) V rámci druhého programu EU pro přesídlování ⁽⁶⁾ se členské státy dohodly přesídlit 50 039 osob, které potřebují mezinárodní ochranu, z Turecka, Libanonu, Jordánska, jakož i ze zemí podél trasy přes centrální Středomoří, čímž podpořily zejména mechanismy nouzového tranzitu zřízené Úřadem vysokého komisaře OSN pro uprchlíky v Nigeru (2017) a Rwandě (2019). Program byl úspěšný a v jeho rámci bylo přesídleno 43 827 osob (88 % celkového závazku).
- (10) Ve snaze docílit co největšího počtu přesídlených osob a co nejlépe využít dostupných finančních prostředků budou mít členské státy, které dosud plně nerealizovaly své závazky v rámci druhého programu EU pro přesídlování, možnost svým dřívějším závazkům dostat v letech 2020 a 2021.
- (11) Na základě prohlášení EU a Turecka ⁽⁷⁾ bylo do poloviny září 2020 přesídleno více než 27 000 osob ⁽⁸⁾. Další osoby, které potřebují mezinárodní ochranu, přesídlily členské státy z Turecka v rámci svých vlastních vnitrostátních programů.
- (12) Unie musí přejít od *ad hoc* programů pro přesídlování k programům fungujícím na základě stabilního rámce, jež zajistí, aby byly programy Unie pro přesídlování udržitelné a předvídatelné. Komise za tímto účelem v roce 2016 navrhla nařízení, kterým se zřizuje rámec Unie pro znovupřesídlování ⁽⁹⁾, jež má osobám, které potřebují ochranu, v rámci celkové revize azylového systému Unie zajistit bezpečné a legální možnosti získání mezinárodní ochrany. Částečné prozatímní politické dohody bylo dosaženo v červnu 2018 a v jejím rámci bylo do působnosti navrhovaného nařízení spolu s přesídlováním zahrnuto i humanitární přijímání. Rychlé přijetí návrhu je důležitým předpokladem účinnější, spravedlivější a stabilnější politiky EU v oblasti azylu a migrace, která bude stabilní rámec pro přesídlování obsahovat.

⁽²⁾ <https://www.unhcr.org/the-global-compact-on-refugees.html>

⁽³⁾ V roce 2018 obdržel Úřad vysokého komisaře OSN pro uprchlíky závazky týkající se přesídlování od 29 zemí; v roce 2017 se pro porovnání jednalo o 35 zemí; počet odjezdů za účelem přesídlení se snížil z 65 100 v roce 2017 na 55 680 v roce 2018.

⁽⁴⁾ Doporučení Komise (EU) 2015/914 ze dne 8. června 2015 k Evropskému programu znovupřesídlování (Úř. věst. L 148, 13.6.2015, s. 32).

⁽⁵⁾ Závěry zástupců vlád členských států zasedajících v Radě ze dne 20. července 2015.

⁽⁶⁾ Doporučení Komise (EU) 2017/1803 ze dne 3. října 2017 o posílení legálních cest pro osoby, které potřebují mezinárodní ochranu (Úř. věst. L 259, 7.10.2017, s. 21).

⁽⁷⁾ <https://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2016/03/18/eu-turkey-statement/>

⁽⁸⁾ Tato přesídlení byla částečně započítána do programů EU pro přesídlování uvedených v 8. a 9. bodě odůvodnění.

⁽⁹⁾ COM(2016) 468 final.

- (13) Ve snaze zajistit, aby úsilí v oblasti přesídlování pokračovalo až do doby, než bude přijat stabilní rámec, vyzvala Komise členské státy, aby předložily své závazky týkající se přesídlování pro rok 2020 na 9. fóru o přesídlování, které se konalo v červenci 2019. Tyto závazky vycházely z dohodnutých priorit pro toto období a byly založeny na celkových potřebách v oblasti přesídlování, jak je na rok 2020 odhadoval Úřad vysokého komisaře OSN pro uprchlíky, a na doporučeních Úřadu vysokého komisaře OSN pro uprchlíky ohledně plánů EU týkajících se přesídlování na rok 2020, přičemž v rámci těchto doporučení bylo na rok 2020 požadováno 30 000 míst. Výsledkem bylo, že se členské státy zavázaly přijmout 29 500 osob. Tento významný celkový závazek, jenž činí více než 50 % všech míst, která státy Úřadu vysokého komisaře OSN pro uprchlíky poskytly za účelem přesídlení v roce 2020, je výrazem vytrvalého odhodlání členských států poskytovat ochranu, zachraňovat životy a nabízet věrohodné alternativy nelegálních přesunů.
- (14) S ohledem na odhadované světové potřeby v oblasti přesídlování v roce 2020, tříletou strategii Úřadu vysokého komisaře OSN pro uprchlíky (2019–2021) týkající se přesídlování a doplňkových možností a na prvním Globálním fóru pro uprchlíky (prosinec 2019) je tento významný závazek členských států potvrzením toho, že EU je globálním lídrem přesídlování.
- (15) Výběr prioritních regionů pro přesídlení v rámci závazků pro rok 2020 vychází z předpokládaných celosvětových potřeb podle Úřadu vysokého komisaře OSN pro uprchlíky a z potřeby pokračovat v provádění prohlášení EU a Turecka z března 2016. Členské státy by měly pokračovat v přesídlování z Turecka, Jordánska, Libanonu, jakož i z klíčových afrických zemí podél trasy přes centrální Středomoří a do zemí, do kterých tato trasa vede, včetně Libye, Nigeru, Čadu, Egypta, Etiopie a Súdánu. Rovněž by měly podporovat mechanismy nouzového tranzitu v Nigeru a Rwandě a poskytovat místa pro nouzové přesídlování. Součástí provádění prohlášení EU a Turecka je aktivace dobrovolného programu přijímání osob z humanitárních důvodů ve spolupráci s Tureckem, jakmile budou splněny všechny podmínky tohoto programu a nelegální překračování hranic mezi Tureckem a EU skončí, nebo se alespoň podstatně a udržitelně sníží.
- (16) Na pomoc při realizaci cíle na rok 2020, který spočívá v přesídlení 29 500 osob, bylo z rozpočtu Unie členským státům uvolněno přibližně 300 milionů EUR ⁽¹⁰⁾. Členským státům může být při dodržení pravidel Azylového, migračního a integračního fondu (AMIF) poskytnuta pobídková platba ve výši 10 000 EUR na přesídlenou osobu z prioritních oblastí nebo ze zvláště zranitelných skupin a ve výši 6 000 EUR na jiné případy přesídlení.
- (17) Od ledna do března 2020 bylo v rámci závazků pro rok 2020 do EU přesídleno více než 3 600 nově příchozích osob. V důsledku vypuknutí pandemie koronaviru došlo nicméně k vážnému narušení operací přesídlování. Členské státy, Úřad vysokého komisaře OSN pro uprchlíky a Mezinárodní organizace pro migraci tyto operace od poloviny března 2020 pozastavily. Dne 18. června 2020 Úřad vysokého komisaře OSN pro uprchlíky oznámil, že přesídlování uprchlíků bude obnoveno ⁽¹¹⁾. Od léta byly činnosti v oblasti přesídlování postupně obnoveny v několika členských státech.
- (18) Tato nebyvalá celosvětová zdravotní hrozba a opatření k zamezení šíření viru měly značný dopad na všechny operace a postupy související s přesídlováním, humanitárním přijímáním a komunitními sponzorskými programy. Aby se zvýšil dopad přijatých opatření, ukázalo se, že je potřeba koordinace ze strany EU.
- (19) Komise ve svých *Pokynech k provádění příslušných předpisů EU v oblasti azylových řízení, postupů navracení a přesídlování* ⁽¹²⁾ vyzvala členské státy, aby i nadále projevovaly solidaritu s osobami, které potřebují mezinárodní ochranu, a s třetími zeměmi, které poskytují útočiště velkému počtu uprchlíků, tím, že budou v rámci možností pokračovat v činnostech souvisejících s přesídlováním. Komise vyzvala členské státy, aby zvážily nové způsoby fungování, jako jsou pohovory na dálku nebo výběr kandidátů na základě dokumentace. Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu (EASO) poskytl v těchto záležitostech rychlou operační podporu díky řadě tematických setkání, která byla zorganizována online v rámci sítě pro přesídlování a humanitární přijímání.
- (20) Vzhledem k tomu, že si je vědoma negativního dopadu pandemie koronaviru na provádění závazků přijatých pro rok 2020, rozhodla se Komise prodloužit prováděcí období nad rámec roku 2020, aby členským státům na úplné provedení těchto závazků zajistila dostatek času. Původně roční program bude proto přeměněn na dvouletý program pokrývající období 2020–2021, během kterého by členské státy měly přesídlit 29 500 osob. Kromě toho by členské státy měly, pokud možno, zvážit další vnitrostátní programy pro přesídlování financované ze strany státu.

⁽¹⁰⁾ Finanční podpora kombinuje rozpočtové prostředky roku 2019 a 2020, které byly členským státům dány k dispozici ve dvou splátkách.

⁽¹¹⁾ [https://www.unhcr.org/news/press/2020/6/5eeb85be4/joint-statement-un-refugee-chief-grandi-ioms-vitorino-announce-resumption.html?query=resettlement resumption](https://www.unhcr.org/news/press/2020/6/5eeb85be4/joint-statement-un-refugee-chief-grandi-ioms-vitorino-announce-resumption.html?query=resettlement%20resumption)

⁽¹²⁾ C(2020) 2516 final.

- (21) Aby bylo zajištěno plynulé pokračování snah EU v oblasti přesídlování po narušení, které způsobila pandemie koronaviru, mělo by se s přihlédnutím k finančním zdrojům, jež na podporu závazků ze strany členských států v období 2021–2027 vyčlenil Azylový, migrační a integrační fond, uvažovat o nových programech pro přesídlování na období počínaje rokem 2022. Cílem Unie je, aby se počet přesídlovaných osob v nadcházejících letech postupně zvyšoval.
- (22) Kromě finanční podpory EU je členským státům při přesídlování osob poskytována pomoc prostřednictvím různých opatření. Při plnění závazků v oblasti přesídlování členským státům pomáhá Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu. Nástroj na podporu přesídlení, který funguje od dubna 2019 (pilotní fáze) v Istanbulu, podporuje úsilí členských států v oblasti přesídlování z Turecka. Síť pro přesídlování a humanitární přijímání, již zajišťuje úřad EASO a jež je v provozu od ledna 2020, podporuje spolupráci a sdílení poznatků mezi členskými státy se zaměřením na specifická témata týkající se EU. Síť je hlavním fórem, kde členské státy řeší dopad pandemie způsobené koronavirem prostřednictvím sdílení informací a vzájemného učení.
- (23) V souladu s tříletou strategií Úřadu vysokého komisaře OSN pro uprchlíky (2019–2021) týkající se přesídlování a doplňkových možností je dále třeba podpořit zavedení nebo další využívání humanitárních modelů přijímání a dalších doplňkových možností jakožto dalších způsobů přijímání, aby se zvýšil počet míst nabízených prostřednictvím jiných bezpečných a legálních možností než přesídlování.
- (24) Podle navrhovaného nařízení o rámci Unie pro přesídlování mají být členským státům poskytnuty finanční prostředky na humanitární přijímání.
- (25) V členských státech a zemích mimo EU již existuje široká škála různých slibných praktik, které jsou odrazem různých modelů humanitárního přijímání a které lze rozšířit na jiné členské státy nebo použít v jiných členských státech.
- (26) Několik členských států provádí programy komunitního sponzorování⁽¹³⁾, kterými lze podporovat přesídlování, humanitární přijímání a další doplňkové možnosti. Ve všech případech mohou soukromí sponzoři, skupiny soukromých osob nebo neziskové organizace hrát při přijímání a začleňování osob, které potřebují mezinárodní ochranu, strukturovanou úlohu.
- (27) V souvislosti s přesídlováním mohou programy komunitního sponzorování členským státům pomoci zvýšit počet míst pro přesídlení a úspěšně integrovat uprchlíky do hostitelských komunit. Soukromí sponzoři na základě silného partnerství mezi státem a organizacemi občanské společnosti, jednotlivci nebo skupinami jednotlivců obvykle poskytují finanční, praktickou a morální podporu pro přijetí nebo integraci uprchlíků. Jak prokázala studie z roku 2018 věnovaná proveditelnosti a přidané hodnotě sponzorských programů⁽¹⁴⁾, mohou mít modely komunitního sponzorování řadu různých forem. Podle toho, jak jsou tyto modely koncipovány a jaký je jejich cíl, pomáhají zvýšit počet míst, která jsou k dispozici pro přijímání osob potřebujících ochranu, umožňují rychlejší a účinnější integraci, zlepšují veřejnou podporu pro uprchlíky a přesídlování a pomáhají předcházet dalšímu nelegálnímu pohybu přesídlených osob.
- (28) Dalšími formami komunitního sponzorování vedle přesídlování, které mohou sloužit jako model, jsou programy, které některé členské státy a soukromé organizace označují jako „humanitární koridory“, například model komunitního sponzorování uplatňovaný v současné době náboženskými organizacemi v Itálii, Francii a Belgii ve spolupráci s příslušnými vnitrostátními vládami. V rámci tohoto modelu jsou soukromí sponzoři zapojeni do všech fází procesu přijímání, od určování osob, které potřebují mezinárodní ochranu, po jejich přesun do dotčeného členského státu. Sponzoři jsou zapojeni i do přijímání a integrace a nesou související náklady. Od roku 2016 se touto cestou do Evropy dostalo více než 2 700 osob potřebujících mezinárodní ochranu, přičemž ve většině případů to bylo do Itálie a Francie. Podrobná pravidla spolupráce mezi státem a soukromými sponzory jsou často stanovena v memorandech o porozumění.
- (29) S ohledem na přínosy komunitního sponzorství by Unie měla pokračovat v prosazování přístupu EU ke komunitnímu sponzorství, který vychází ze stávajících zkušeností členských států a který zapojuje úřad EASO. Unie bude i nadále podporovat budování kapacit subjektů občanské společnosti zapojených do programů komunitního sponzorování a prosazuje nadnárodní sdílení poznatků za účelem rozšíření stávajících programů komunitního sponzorování, vytváření nových programů, a to i v členských státech, které dosud takové programy nezavedly. Komise za tímto účelem v roce 2019 zveřejnila na základě programu akcí Unie v rámci Azylového, migračního a integračního fondu (AMIF) zvláštní výzvu k podávání návrhů⁽¹⁵⁾. Jedním z témat, která byla zahrnuta do výzvy

⁽¹³⁾ V některých zemích se nazývají také „programy soukromého sponzorování“.

⁽¹⁴⁾ <https://op.europa.eu/fr/publication-detail/-/publication/1dbb0873-d349-11e8-9424-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-114630059>

⁽¹⁵⁾ Výzva k podávání návrhů z roku 2019, AMIF-2019-AG-Call, Téma 1: Podpora integrace osob, které potřebují ochranu, prostřednictvím soukromých sponzorských programů.

k podávání návrhů na nadnárodní opatření v otázkách azylu, migrace a integrace v rámci pracovního programu AMIF na rok 2020, je podpora doplňkových možností pro osoby, které potřebují ochranu, a jejich další integrace ⁽¹⁶⁾.

- (30) Pandemie koronaviru má dopad i na programy komunitního sponzorství. Komise ve svých pokynech k provedení příslušných předpisů EU v oblasti azylových řízení, postupů navrácení a přesídlování vyzvala členské státy, aby pokračovaly v komunikaci se sponzory, aby je informovaly o vývoji situace a pokračovaly v náboru sponzorů a jejich prověřování, aby do budoucna zvýšily svoji kapacitu pro převzetí uprchlíků.
- (31) Jak zdůrazňuje Úřad vysokého komisaře OSN pro uprchlíky, je sloučení rodiny obecně považováno za klíčový faktor úspěšné integrace v hostitelské zemi. Násilně vysídlené osoby, které potřebují mezinárodní ochranu, se při uplatňování svého práva na sloučení rodiny často potýkají s řadou problémů, jako jsou zdlouhavé a zatěžující administrativní postupy ⁽¹⁷⁾. To může vést k pokusům o obcházení pravidel prostřednictvím nebezpečné nelegální migrace. Aby se usnadnil přístup k právu na sloučení rodiny v souladu se směrnicí o sloučení rodiny ⁽¹⁸⁾, měly by členské státy zavést programy pomoci při slučování rodin, které zlepší přístup k informacím a zjednoduší postup žádosti o udělení víza. V případech, které nespadají do působnosti směrnice o sloučení rodiny, mají členské státy zřídit programy humanitárního přijímání osob, jako podání žádosti na základě rodinné vazby
- (32) Aby bylo možné využít dovedností, kvalifikací a motivace jednotlivců, kteří potřebují mezinárodní ochranu, je třeba hledat další doplňkové možnosti přijímání, jako je vzdělávání nebo práce. Některé členské státy podporují programy, jež osobám, které potřebují mezinárodní ochranu, např. studentům nebo pracovníkům usnadňují přístup ke stávajícím legálním možnostem. Členské státy by v rámci těchto postupů měly využívat nástroj EU pro tvorbu dovednostního profilu státních příslušníků třetích zemí. Tento speciální online nástroj pomáhá mapovat a dokumentovat dovednosti a kvalifikace osob přistěhovaleckého původu ⁽¹⁹⁾.
- (33) Podle odhadů mají přístup k vysokoškolskému vzdělání na celém světě méně než tři procenta uprchlíků ⁽²⁰⁾. I když uprchlíci disponují dovednostmi a nezbytnými znalostmi, často jim pro to, aby se mohli přihlásit do bakalářských, magisterských nebo postgraduálních programů v Unii, chybí informace a finanční prostředky. Členské státy by měly uvážit způsoby, jak mladým, kteří potřebují mezinárodní ochranu, zlepšit přístup na vysoké školy tím, že jim usnadní přístup na své území jako studentům. Takové iniciativy mohou vyžadovat aktivní výběrové řízení v zemích mimo EU, jazykovou přípravu, flexibilní kritéria přijímání do studijních programů, jakož i stipendia a cílená integrační opatření po příjezdu. Po absolvování studia by studentům, kteří si přejí zůstat v dotčeném členském státě v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/801 ⁽²¹⁾, mělo být poskytnuto poradenství a pomoc při hledání pracovního uplatnění.
- (34) Aby usnadnila provádění těchto programů, bude Komise podporovat vzájemné učení a výměnu zkušeností mezi členskými státy a bude zkoumat, jak může EU navrhování a rozvíjení těchto možností pro studenty finančně podpořit.
- (35) Členské státy by měly dále zvážit spolupráci se soukromým sektorem, zaměstnavateli, odborovými organizacemi a občanskou společností při rozvoji inovativních mezinárodních programů mobility práce pro osoby vyžadující ochranu.
- (36) Při přípravě a realizaci programů humanitárního přijímání a dalších doplňkových možností bude členským státům pomáhat Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu (EASO) společně se sítí pro přesídlování a humanitární přijímání.

⁽¹⁶⁾ Prováděcí rozhodnutí Komise ze dne 26. června 2020 o financování akcí Unie v rámci Azylového, migračního a integračního fondu a o přijetí pracovního programu na rok 2020: <https://ec.europa.eu/home-affairs/sites/homeaffairs/files/financing/fundings/migration-asylum-borders/asylum-migration-integration-fund/union-actions/docs/c4223-annex-decision-amif-awp-2020.pdf>

⁽¹⁷⁾ <https://www.unhcr.org/uk/protection/basic/5f5743f84/families-together-family-reunification-for-refugees-in-the-european-union.html>

⁽¹⁸⁾ Směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny (Úř. věst. L 251, 3.10.2003, s. 12).

⁽¹⁹⁾ <https://ec.europa.eu/migrantskills/#/>

⁽²⁰⁾ Odhady Úřadu vysokého komisaře OSN pro uprchlíky: <https://www.unhcr.org/tertiary-education.html>

⁽²¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/801 ze dne 11. května 2016 o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí za účelem výzkumu, studia, stáže, dobrovolnické služby, programů výměnných pobytů žáků či vzdělávacích projektů a činnosti au-pair (Úř. věst. L 132, 21.5.2016, s. 21), článek 25.

- (37) Při provádění programů přesídlování, humanitárního přijímání a dalších doplňkových možností by členské státy měly zohlednit povinnosti stanovené v Úmluvě OSN o právech osob se zdravotním postižením.
- (38) Aby bylo možné sledovat provádění programů EU pro přesídlování v letech 2020 a 2021, měly by členské státy na požádání podat Komisi zprávu o osobách, které byly na jejich území přesídleny na základě jejich závazků, přičemž by měly upřesnit zemi, z níž byly dané osoby přesídleny. Komise bude rovněž sledovat různé projekty a programy pro humanitární přijímání uplatňované v členských státech, aby si udržela přehled o všech legálních možnostech pro osoby, které potřebují mezinárodní ochranu, a o počtu míst poskytovaných prostřednictvím těchto cest.
- (39) Toto doporučení by mělo být určeno členskými státy. Státy přidružené v rámci dublinského systému by měly přispět ke společnému evropskému úsilí v oblasti přesídlování, jakož i ke společným snahám na poli doplňkových možností,

PŘIJALA TOTO DOPORUČENÍ:

ZVÝŠENÍ POČTU ČLENSKÝCH STÁTŮ ZAPOJENÝCH DO PŘESÍDLOVÁNÍ A HUMANITÁRNÍHO PŘIJÍMÁNÍ

1. Členské státy by měly pomoci při poskytování legálních možností migrace osobám, které potřebují mezinárodní ochranu, v duchu mezinárodní solidarity se zeměmi prvního azylu nebo tranzitu a měly by posilovat vzájemnou solidaritu.

INTENZIVNĚJŠÍ PROVÁDĚNÍ PROGRAMŮ V DOBĚ PANDEMIE KORONAVIRU A VYŠŠÍ MÍRA PŘESÍDLOVÁNÍ VE STŘEDNĚDOBÉM HORIZONTU

2. Na základě zkušeností získaných při provádění předchozích programů EU v oblasti přesídlování a ve snaze zajistit přechod mezi těmito programy a stabilním rámcem Unie pro přesídlování se členské státy vyzývají, aby svůj cíl v oblasti přesídlování, který si stanovily pro rok 2020 a který spočívá v přesídlení nejméně 29 500 osob potřebujících mezinárodní ochranu ze zemí mimo EU, splnily během dvouletého období (od 1. ledna 2020 do 31. prosince 2021).
3. Členské státy se vyzývají, aby své závazky přijaté pro rok 2020 splnily nejrychleji, jak bude s ohledem na dopad pandemie koronaviru možné. Doporučuje se jim, aby zvážily inovativní způsoby fungování a přizpůsobily své postupy tak, aby reagovaly na měnící se situaci na místě, mimo jiné v zemích prvního azylu.
4. Členskými státy, které nerealizovaly všechny své závazky v rámci programu EU pro přesídlování na období 2018–2019 ⁽²³⁾, se doporučuje, aby tyto závazky uskutečnily v letech 2020 a 2021 v souladu se svými národními programy v rámci Azylového, migračního a integračního fondu (AMIF).
5. Členské státy by měly v letech 2020 a 2021 pokračovat v činnostech souvisejících s přesídlováním v co největší míře, která s ohledem na pandemii koronaviru bude možná, a své závazky by měly zaměřit:
 - a) na zajištění dalšího přesídlování z Turecka v případě Syřanů, jiných státních příslušníků třetích zemí a osob bez státní příslušnosti vysídlených v důsledku syrského konfliktu, a podpořit tak provádění prohlášení EU a Turecka z března 2016; to zahrnuje aktivaci dobrovolného programu přijímání osob z humanitárních důvodů, jakmile budou splněny všechny podmínky tohoto programu a nelegální překračování hranic mezi Tureckem a EU skončí, nebo se alespoň podstatně a udržitelně sníží;
 - b) na zajištění dalšího přesídlování z Libanonu a Jordánska;
 - c) na to, aby přispěly k trvalé stabilizaci situace v centrálním Středomoří přesídlením osob, které potřebují ochranu, z Libye, Nigeru, Čadu, Egypta, Etiopie a Súdánu, včetně podpory dočasných mechanismů Úřadu vysokého komisaře OSN pro uprchlíky pro nouzovou evakuaci nejzranitelnějších skupin migrantů z Libye nacházejících se v Nigeru a Rwandě.

⁽²³⁾ Doporučení (EU) 2017/1803.

6. Členské státy se vyzývají, aby flexibilně reagovaly na celosvětové naléhavé potřeby v oblasti přesídlování. Vyzývají se, aby závazky v oblasti přesídlování splnily v nejvyšší možné míře a aby dobře využily rozpočet na ně vyčleněný. Své programy týkající se přesídlování by měly provádět v úzké spolupráci s Úřadem vysokého komisaře OSN pro uprchlíky a případně s podporou úřadu EASO.
7. Aby byla zajištěna kontinuita operací souvisejících s přesídlováním a jejich další navýšení po přerušení, které způsobila pandemie koronaviru, se členské státy vyzývají, aby přispěly k budoucím programům EU v oblasti přesídlování. Vyzývají se, aby své stávající programy pro přesídlování navýšily, obnovily své předchozí programy pro přesídlování nebo zavedly nové programy přesídlování, aby se zvýšil počet míst pro přijímání osob, které potřebují mezinárodní ochranu, jakmile bude přesídlování opět možné za bezpečných podmínek pro všechny zúčastněné subjekty.

ZAJIŠTĚNÍ KVALITNÍCH PROGRAMŮ PRO PŘESÍDLOVÁNÍ

8. Členské státy by měly zajistit, aby všechny fáze postupu přesídlování byly prováděny na vysoce kvalitní úrovni, zejména předodjezdová orientace (na dálku) a poskytování informací po příjezdu. Vyzývají se, aby zajistily odpovídající a dostatečnou přijímací kapacitu s ohledem na vyšší zdravotní rizika, a zaručily tak rychlé přesídlení vybraných osob do Evropy.
9. Členské státy by měly vypracovat cílené a účinné programy integrace a sociálního začleňování pro přesídlené osoby, které budou zohledňovat zejména zranitelnost. Měly by úzce spolupracovat s občanskou společností a přijímajícími komunitami na zavádění nebo rozšiřování programů komunitního sponzorování v oblasti přesídlování, jejichž cílem je účinně, lépe a rychleji integrovat přesídlené uprchlíky do hostitelských komunit.
10. Členské státy by měly zavést interní programy sledování a hodnocení, které by měřily účinnost a účelnost programů přesídlování a příslušných integračních programů.

PODPORA HUMANITÁRNÍHO PŘIJÍMÁNÍ

11. Členské státy se vyzývají, aby zvýšily počet zranitelných osob potřebujících mezinárodní ochranu, které přijímají na své území. Kromě přesídlování by se měly zaměřit zejména na zavádění nebo rozšiřování jiných forem legálních možností migrace pro zranitelné osoby, které potřebují mezinárodní ochranu.
12. Dále se členské státy vyzývají, aby usnadnily přístup k právu na sloučení rodiny zaváděním programů pomoci při slučování rodin, které zlepší přístup k informacím a zjednoduší postup podávání žádosti. Rovněž se vyzývají, aby umožnily přijímání rodinných příslušníků osob požívajících mezinárodní ochrany prostřednictvím programů humanitárního přijímání osob, jako podání žádost na základě rodinné vazby.
13. Členské státy se vyzývají, aby se přidaly k unijnímu přístupu komunitního sponzorování, který je založen na celé řadě modelů humanitárního přijímání, a navrhovaly programy přijímání v souladu se svými vnitrostátními prioritami a s ohledem na priority a zájmy vnějších vztahů EU.
14. Členské státy se vyzývají, aby úzce spolupracovaly s občanskou společností a zaváděly nebo rozšířily programy komunitního sponzorování jako humanitární možnosti přijetí, kde by byli soukromí sponzoři, skupiny soukromých osob nebo neziskové organizace zapojeni do různých fází programu, od identifikace osob, které ve třetí zemi potřebují mezinárodní ochranu, po jejich integraci po příjezdu.
15. Při navrhování těchto programů komunitního sponzorování by členské státy a jejich partneři měli stanovit transparentní a nediskriminační kritéria, podle kterých budou osoby vyžadující mezinárodní ochranu vybírány. Od počátku programu by měli zajistit, aby byly jasně vymezeny jednotlivé úlohy a odpovědnosti občanské společnosti a orgánů státní správy ve fázi před příjezdem a po příjezdu. Členské státy jsou i nadále odpovědné za kontroly bezpečnosti a postupy přijímání a musí zaručit, že budou zavedeny odpovídající záruky a záchranné sítě.
16. Členské státy se vyzývají, aby zavedly nebo rozšířily programy komunitního sponzorování, jejichž cílem je zajistit lepší a rychlejší integraci a sociální začlenění osob, kterým byla v hostitelských komunitách poskytnuta mezinárodní ochrana, a docílily lepší veřejné podpory díky kultuře společnosti více nakloněné přijímání a začleňování.

17. Členské státy se vyzývají, aby během pandemie i po ní pokračovaly v komunikaci se soukromými sponzory a aby soukromé sponzory aktivně zapojovaly do sponzorských programů.
18. Členské státy se vyzývají, aby na podporu programů komunitního sponzorování využívaly různé možnosti spolufinancování z prostředků EU.

PODPORA DOPLŇKOVÝCH MOŽNOSTÍ, JAK OSOBÁM, KTERÉ POTŘEBUJÍ MEZINÁRODNÍ OCHRANU, ZAJISTIT VZDĚLÁNÍ A PRÁCI

19. Členské státy se vyzývají, aby připravovaly a podporovaly programy, jež osobám, které potřebují mezinárodní ochranu, usnadní přístup k dalším existujícím legálním možnostem a aby ke zmapování a zdokumentování jejich dovedností a kvalifikací v případě potřeby využívaly nástroje EU. Členské státy se rovněž vyzývají, aby zajistily co nejdříve přístup na trh práce, mimo jiné v rámci aktivačních programů (jako jsou programy na změnu kvalifikace a prohlubování dovedností). Za účelem usnadnění integrace na trhu práce by měly členské státy úzce spolupracovat se sociálními partnery.
20. Členské státy by měly uvážit způsoby, jak mladým, kteří potřebují mezinárodní ochranu, s přihlédnutím k jejich zvláštním potřebám zlepšit přístup na vysoké školy a jak jim dát příležitost studovat. Členské státy by v úzké spolupráci s vysokými školami mohly zvážit vytvoření specializovaných programů, které by mohly zahrnovat konkrétní, flexibilnější způsoby přijímání studentů, finanční podporu a odpovídající jazykové kurzy, nebo zintenzivnění stávajících iniciativ. Absolventům, kteří si přejí zůstat v členském státě, by měly poskytovat poradenství a pomoc při hledání pracovního uplatnění.
21. Členské státy by měly zvážit spolupráci se soukromým sektorem a zaměstnavateli při rozvoji inovativních mezinárodních programů mobility práce pro osoby, které potřebují mezinárodní ochranu, aniž by byla dotčena jejich práva na ochranu.
22. Členské státy se vyzývají, aby se přidaly k unijnímu přístupu ke komunitnímu sponzorování za účelem podpory doplňkových možností, jak osobám, které potřebují mezinárodní ochranu, zajistit vzdělání a práci.

POSILOVÁNÍ SPOLUPRÁCE MEZI ČLENSKÝMI STÁTY A PODPORA PŘESÍDLOVÁNÍ NA CELOSVĚTOVÉ ÚROVNI

23. Aby bylo možné využít výhod a potenciálu spolupráce a koordinace na úrovni EU v oblasti přesídlování, humanitárního přijímání, komunitního sponzorování a doplňkových možností, vyzývají se členské státy, aby se zapojily do sítě EASO pro přesídlování a humanitární přijímání a aktivně se účastnily jejich schůzí a činností.
24. Členské státy by v rámci sítě EASO pro přesídlování a humanitární přijímání měly spolupracovat, aby se usnadnilo včasné a bezproblémové obnovení přesídlování po zrušení omezení v souvislosti s pandemií koronaviru, a navrhnout nové způsoby fungování a nové postupy, aby byly operace přesídlování ve střednědobém horizontu udržitelnější.
25. Aby se přesídlování více rozšířilo v celosvětovém měřítku, měly by členské státy uzavírat partnerství se zeměmi mimo EU a pomáhat jim připravovat vlastní programy přesídlování prostřednictvím budování kapacit a sdílení zkušeností a osvědčených postupů na základě odborných poznatků úřadu EASO a ve spolupráci s Úřadem vysokého komisaře OSN pro uprchlíky a Mezinárodní organizací pro migraci.

SLEDOVÁNÍ

26. Členské státy by měly na požádání sdělit Komisi počet osob, které byly v souladu s jejich závazky přesídleny na jejich území, přičemž by měly upřesnit zemi, z níž byly dané osoby přesídleny.
27. Členské státy by měly Komisi informovat o osobách přijatých v rámci programů humanitárního přijímání a dalších doplňkových možností.

FINANČNÍ PODPORA

28. Členské státy by měly plně využívat finanční podporu, která byla poskytnuta prostřednictvím Azylového, migračního a integračního fondu pro zbývající dobu jeho prováděcího období, ke splnění závazků v oblasti přesídlování, aby se zajistilo, že budou všechny fáze procesu přesídlování uvedené v tomto doporučení provedeny na vysoce kvalitní úrovni.
29. Členské státy by měly rovněž plně využívat další možnosti financování z EU na podporu a zlepšení v oblasti přesídlování, humanitárního přijímání a dalších doplňkových možností migrace osob, které potřebují mezinárodní ochranu, a na jejich integraci a sociální začlenění do hostitelských společností, zejména z Evropského sociálního fondu a Evropského fondu regionálního rozvoje v souladu s jejich příslušnými cíli.

ADRESÁTI

Toto doporučení je určeno členskými státy.

V Bruselu dne 23. září 2020.

Za Komisi
Ylva JOHANSSON
členka Komise

PŘÍLOHA

Přesídlování: Závazky pro rok 2020

Členský stát	Celkem míst v roce 2020
Belgie	758
Bulharsko (*)	[25]
Česko	
Dánsko	
Německo	5 500
Estonsko	
Irsko	994
Řecko	
Španělsko	1 000
Francie	5 200
Chorvatsko	100
Itálie	700
Kypr	
Lotyšsko	
Litva	18
Lucembursko (*)	[50]
Maďarsko	
Malta (*)	[20]
Nizozemsko	1 902
Rakousko	
Polsko	
Portugalsko	1 150
Rumunsko	200
Slovinsko	
Slovensko	
Finsko	850
Švédsko	5 114
Spojené království	6 000
CELKEM	29 487

(*) Plnění závazků z předchozího programu (nezapočítaných do závazků pro rok 2020).

DOPORUČENÍ KOMISE (EU) 2020/1365**ze dne 23. září 2020****o spolupráci mezi členskými státy, pokud jde o operace prováděné plavidly vlastněnými nebo provozovanými soukromými subjekty za účelem pátracích a záchranných činností**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 292 této smlouvy,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Poskytnutí pomoci osobám nalezeným v tísni na moři je právní povinností členských států, kterou stanoví mezinárodní obyčejové právo a mezinárodní smlouvy, zejména Mezinárodní úmluva o bezpečnosti lidského života na moři (úmluva SOLAS z roku 1974), Úmluva Organizace spojených národů o mořském právu (úmluva UNCLOS z roku 1979) a Mezinárodní úmluva o pátrání a záchrane na moři (úmluva SAR z roku 1979), jakož i právo Unie. Evropská unie je smluvní stranou úmluvy UNCLOS.
- (2) Od roku 2014 se tisíce lidí snaží dostat přes Středozemní moře do Evropy, což vyžaduje mnohostrannou reakci ze strany Evropské unie a jejích členských států s cílem odvrátit ztráty na životech, zlepšit řízení migrace, řešit základní příčiny nelegální migrace a rozbít organizované zločinecké skupiny převaděčů migrantů a obchodníků s lidmi.
- (3) I když se nelegální migrace do EU za poslední dva roky snížila a na moři přišlo o život méně lidí, rizikové využívání malých a k plavbě na moři nezpůsobilých plavidel ve Středomoří zůstává charakteristickým rysem migračního prostředí a nadále podněcuje organizovanou trestnou činnost a způsobuje nepřijatelná úmrtí. Podle Mezinárodní organizace pro migraci bylo v roce 2020 doposud ve Středomoří zaznamenáno více než 500 úmrtí, přičemž v roce 2019 to bylo více než 1 880 úmrtí a od roku 2014 celkem více než 20 300 úmrtí; trasa přes centrální Středomoří do Evropy tak má celosvětově nejtragičtější bilanci.
- (4) V reakci na migrační krizi byla od roku 2015 ve Středomoří výrazně posílena pátrací a záchranná kapacita, koordinace a efektivita, mimo jiné díky významnému přispění pobřežních států a většímu zapojení soukromých a komerčních plavidel. Evropská unie a členské státy rozšířily svou kapacitu ve Středomoří, mimo jiné prostřednictvím vnitrostátních operací a operací vedených Evropskou agenturou pro pohraniční a pobřežní stráž (Frontex), jako jsou Themis (dříve Triton), Poseidon a Indalo, a předtím i námořní operace EU EUNAVFOR MED Sophia, která od roku 2015 pomohla na moři zachránit více než 600 000 osob.
- (5) V tomto kontextu provozuje soukromá plavidla rovněž několik nevládních organizací, a to většinou v oblasti centrálního Středomoří, což významně přispívá k záchrane osob na moři, které jsou poté přiváženy na území EU za účelem bezpečného vylodění. Jak již bylo zdůrazněno v akčním plánu EU proti pašování migrantů (2015–2020) a dále objasněno v pokynech Komise k balíčku proti převaděčství (C(2020) 6470), je třeba zabránit kriminalizaci osob, které poskytují humanitární pomoc lidem v tísni na moři, a zároveň zajistit, aby byly zavedeny vhodné trestní sankce proti převaděčům.
- (6) Ve svém usnesení ze dne 18. dubna 2018 o pokroku v iniciativě globálních paktů OSN o bezpečné, řízené a legální migraci a o uprchlících (2018/2642(RSP)) Evropský parlament požaduje větší kapacitu pro vyhledávání a záchranu osob v nouzi, aby všechny státy věnovaly této problematice větší kapacitu a aby byla uznána pomoc soukromých subjektů a nevládních organizací, které provádějí záchranné operace na moři i na pevnině.
- (7) Pátrací a záchranné operace v nouzových situacích vyžadují koordinaci a rychlé vylodění na bezpečném místě a dodržování základních práv zachráněných osob v souladu se závazky vyplývajícími z Listiny základních práv EU, včetně zásady nenávracení, a s mezinárodním obyčejovým právem a mezinárodními smlouvami v oblasti lidských práv a námořního práva, včetně pokynů Výboru pro námořní bezpečnost Mezinárodní námořní organizace pro zacházení s osobami zachráněnými na moři.
- (8) V posledních letech se v evropských mořských oblastech objevila nová forma pátracích a záchranných operací, kdy plavidla provozovaná nevládními organizacemi provádějí v centrálním Středomoří jako svou převládající činnost pátrací a záchranné operace, a to buď za koordinace vnitrostátních koordinačních středisek pro záchranné akce na moři, nebo z vlastní iniciativy. V mnoha případech provedla tato plavidla před vyloděním zachráněných osob na bezpečném místě vícero záchranných operací po sobě.

- (9) Pašování migrantů po moři je trestným činem, který může ohrozit životy lidí a je postihován podle evropského i mezinárodního práva. Evropská unie a její členské státy jsou smluvními stranami Umluvy Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu (úmluva UNTOC) a jejích protokolů, včetně Protokolu proti pašování přistěhovalců po zemi, po moři a letecky, doplňujícího úmluvu UNTOC. V tomto kontextu je nezbytné zabránit situaci, v níž sítě převaděčů migrantů nebo obchodníků s lidmi, včetně zločineckých organizací, které obchodují s lidmi nebo se zapojují do forem vykořisťování podobných otroctví, využívají záchranné operace prováděné soukromými plavidly ve Středozemním moři.
- (10) Připomíná se, že úmluva SAR zavazuje smluvní strany k účasti na vývoji pátracích a záchranných služeb a k přijetí naléhavých opatření k zajištění toho, aby byla nezbytná pomoc poskytnuta každé osobě, která je nebo se zdá být v tísní na moři; příslušné strany by měly koordinovat svou činnost a spolupracovat tak, aby byly osoby, jimž je poskytnuta pomoc, vyloďeny z pomáhající lodi a předány na bezpečné místo, jakmile to je prakticky proveditelné. V souladu s pokyny Mezinárodní námořní organizace o zacházení s osobami zachráněnými na moři by měla být při výběru bezpečného místa pro vyloďení zohledněna řada důležitých faktorů a konkrétní okolnosti každého případu. V případě žadatelů o azyl a uprchlíků zachráněných na moři by měla být zohledněna mimo jiné potřeba zabránit vyloďení na územích, kde by byly ohroženy životy a svobody osob, které tvrdí, že mají oprávněné obavy z pronásledování. Pokyny Mezinárodní námořní organizace kromě toho vyžadují, aby příslušné státní orgány vyvinuly veškeré úsilí s cílem urychlit opatření k vyloďení přeživších osob, přičemž se zdůrazňuje, že v některých případech může nezbytná koordinace vést k nevyhnutelným zpožděním.
- (11) Pravidelná přítomnost plavidel nevládních organizací provádějících pátrací a záchranné činnosti ve Středomoří s sebou nese zvláštní operační potřeby posílené koordinace a spolupráce mezi plavidly, jež převážejí zachráněné osoby, a vnitrostátními orgány a dotýká se členských států různými způsoby: některé státy koordinují pátrací a záchranné operace, jiné státy přijímají zachráněné osoby, které jsou vyloďeny na jejich území, v některých státech jsou legálně usazeny nevládní organizace a pod vlajkou jiných států zase plují plavidla používaná při pátracích a záchranných činnostech.
- (12) Soukromá plavidla provádějící záchranné akce ve Středomoří jsou zapojena do komplexních a často se opakujících pátracích a záchranných operací, které se mohou s ohledem na kapacitu plavidla týkat velkého počtu osob a jež od okamžiku záchrany po vyloďení zahrnují širokou škálu aktérů. Je proto věcí veřejného pořádku, a rovněž i bezpečnosti, aby byla tato plavidla náležitě registrována a řádně vybavena tak, aby splňovala příslušné požadavky na bezpečnost a ochranu zdraví spojené s touto činností, aby nebyla ohrožena posádka nebo zachráněné osoby. Tyto činnosti musí probíhat v koordinovaném rámci prostřednictvím posílené spolupráce a koordinace mezi soukromými subjekty a vnitrostátními orgány.
- (13) Pokračující vyloďování zachráněných osob v pobřežních členských státech má přímé důsledky pro jejich systémy řízení migrace a zvyšuje bezprostřední tlak na jejich migrační a azylové systémy, včetně jejich přijímacích kapacit a kapacit pro zpracování.
- (14) Vedle dalších iniciativ přijala Komise dne 4. července 2017 „Akční plán týkající se opatření na podporu Itálie, snížení tlaku po trase přes centrální Středomoří a zvýšení solidarity“ zahrnující kodex chování, který po konzultaci s Komisí a na základě dialogu s nevládními organizacemi vypracovala Itálie pro nevládní organizace provádějící pátrací a záchranné činnosti ve Středomoří.
- (15) Kromě dosavadního koordinačního úsilí, mimo jiné v rámci fóra „vzájemné informovanosti a předcházení konfliktům postupům ve Středomoří“ (SHADE MED) zřízeného při námořní operaci EU Sophia je i nadále třeba řešit specifickou pátracích a záchranných postupů, které se ve Středomoří v posledních letech objevily, a to vytvořením strukturovanějšího, spolehlivějšího a udržitelnějšího rámce v souladu s pravomocemi EU a příslušnými mezinárodními normami. Tento rámec by měl stanovit zvláštní pravidla pro solidaritu mezi členskými státy a řešit potřebu posílené spolupráce zejména mezi členskými státy vlajky a pobřežními členskými státy. Rovněž je nezbytná spolupráce se soukromými subjekty, které vlastní nebo provozují plavidla za účelem provádění pátracích a záchranných činností a dopravení zachráněných osob na území EU; cílem takového rámce by mělo být rovněž poskytování náležitých informací o operacích a administrativní struktuře těchto subjektů v souladu se zásadou proporcionality a Listinou základních práv EU a zvýšení bezpečnosti v souladu s platnými mezinárodními právními předpisy v zájmu všech osob na palubě.

- (16) Komise zřídí mezioborovou kontaktní skupinu, v jejímž rámci mohou členské státy spolupracovat a koordinovat činnosti za účelem provádění tohoto doporučení. Skupina sestaví přehled vnitrostátních pravidel a postupů, identifikuje získané poznatky, posoudí možnost vytvoření lepších prostředků spolupráce mezi státy vlnajky a pobřežními státy, pokud jde o jejich úkoly a povinnosti, a vypracuje osvědčené postupy, které by odrážely potřeby vyplývající z pátracích a záchranných operací podle jejich vývoje v minulých letech. Bude udržovat pravidelné kontakty s příslušnými zúčastněnými stranami včetně agentur EU, zejména agentury Frontex, a případně nevládními organizacemi provádějícími pátrací a záchranné činnosti ve Středomoří, akademickými pracovníky a mezinárodními organizacemi, jako je Mezinárodní námořní organizace, s cílem vyměňovat si znalosti a zachovávat soudržnost činností s mezinárodním právním a operačním rámcem. Členské státy by měly Komisi poskytnout veškeré příslušné informace o provádění tohoto doporučení. Kontaktní skupina bude sledovat provádění doporučení a jednou ročně podá Komisi zprávu.
- (17) Komise zohlední práci kontaktní skupiny a provádění tohoto doporučení při vypracovávání evropské strategie řízení azylu a migrace, případně při přípravě výročních zpráv o řízení migrace stanovených v nařízení o řízení azylu a migrace. Na tomto základě Komise rovněž posoudí a podle potřeby doporučí budoucí iniciativy.
- (18) Tímto doporučením není dotčena žádná povinnost spolupráce ani jakýkoliv jiný závazek vyplývající z příslušného mezinárodního práva a práva Unie,

PŘIJALA TOTO DOPORUČENÍ:

1. Členské státy by měly vzájemně spolupracovat v souvislosti s operacemi, které provádějí soukromě vlastněná nebo provozovaná plavidla za účelem pátracích a záchranných činností, jejichž cílem je snížit počet úmrtí na moři, zachovat bezpečnost plavby a zajistit účinné řízení migrace v souladu s příslušnými právními závazky.

Zejména by si členské státy vlnajky a pobřežní členské státy měly pravidelně a včas vyměňovat informace o plavidlech zapojených zejména do konkrétních záchranných operací a o subjektech, které je provozují nebo vlastní, v souladu s mezinárodním právem a právem Unie, včetně Listiny základních práv EU a pravidel pro ochranu osobních údajů.
2. Členské státy by měly spolupracovat mezi sebou navzájem a s Komisí, zejména prostřednictvím její kontaktní skupiny, a být v kontaktu se všemi příslušnými zúčastněnými stranami, včetně případných soukromých subjektů, které vlastní nebo provozují plavidla za účelem provádění pátracích a záchranných činností, s cílem identifikovat osvědčené postupy a přijmout veškerá nezbytná opatření k zajištění:
 - a) zvýšené bezpečnosti na moři a
 - b) dostupnosti všech informací pro příslušné orgány, které je potřebují ke sledování a ověřování souladu s normami pro bezpečnost na moři, jakož i s příslušnými pravidly řízení migrace.
3. Členské státy by měly Komisi poskytnout veškeré relevantní informace o provádění tohoto doporučení alespoň jednou ročně do 31. března roku následujícího po referenčním roce.

V Bruselu dne 23. září 2020

Za Komisi
Ylva JOHANSSON
členka Komise

DOPORUČENÍ KOMISE (EU) 2020/1366**ze dne 23. září 2020****o mechanismu EU pro připravenost a řešení krizí v souvislosti s migrací
(plán pro připravenost na migraci a pro migrační krize)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 292 této smlouvy,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Uprchlická krize v roce 2015 odhalila slabiny a mezery v systémech EU a členských států pro řešení migračních krizí, jakož i nedostatek kapacit a nástrojů, které mají členské státy, jež se nacházejí pod největším tlakem, k dispozici. Krize ukázala, že je potřeba jednat na několika frontách současně, ve třetích zemích původu, tranzitu a/nebo cílových zemích, na vnějších hranicích EU a v jiných členských státech nacházejících se pod tlakem.
- (2) Opatření přijatá Uníí a členskými státy po uprchlické krizi v roce 2015 se zaměřila na různé politické, legislativní, operativní a finanční potřeby a jejich cílem bylo zvýšit udržitelnost řízení migrace. Toto bezprecedentní úsilí, které zahrnovalo opatření na vnitrostátní, mezinárodní i unijní úrovni, přispělo k postupnému každoročnímu snižování počtu nelegálních vstupů, který v roce 2019 dosáhl nejnižší úrovně za šest let.
- (3) Situace na vnějších hranicích je však i nadále velmi nestabilní a je zapotřebí dalších zlepšení, abychom byli lépe připraveni čelit případným rozsáhlým migračním krizím. Kromě toho mohou migranti, kteří se neoprávněně pohybují po různých členských státech a podávají v nich žádosti o azyl, představovat závažnou zátěž pro vnitrostátní azylové systémy.
- (4) Aby se zabránilo vzniku zdánlivě nekontrolovaných migračních toků přicházejících do EU stejně jako v roce 2015 a aby se zajistilo účinné fungování vnitrostátních migračních systémů, je nezbytné konsolidovat dosud vyvinutou operativní spolupráci vytvořením rámce na podporu koordinovanějšího využívání příslušných právních předpisů. Vytvoření takového rámce by významně přispělo k zajištění toho, aby členské státy a Unie rozvíjely odolnost nezbytnou k účinnému řešení jakéhokoli druhu migrační krize. Kromě toho by měla být situace v oblasti migrace pravidelně monitorována, aby mohla být rozhodnutí přijímána na základě uceleného přehledu o situaci všude, kde je to možné. Tento proces by měl vycházet ze zkušeností získaných po uprchlické krizi v roce 2015 při monitorování migrační situace, včetně vydávání zpráv o integrovaném situačním povědomí a analýze (ISAA) v rámci aktivace příslušných integrovaných opatření pro politickou reakci na krize (IPCR) Radou.
- (5) V zájmu posílení odolnosti Unie a členských států by se všechny zúčastněné strany, včetně členských států prostřednictvím dvoustranných kanálů, měly i nadále aktivně podílet na předcházení konfliktům a jejich řešení a dále se vzájemně upozorňovat na možnou krizi ve třetí zemi, která by mohla vést k migrační krizi v rámci EU. Měly by se využívat všechny vhodné nástroje EU v souladu s jejich právními rámci a hlavními cíli na podporu partnerských zemí při budování jejich kapacit a při řešení těchto krizí dříve, než se jejich dopad projeví v EU, a zároveň by měly být posíleny cíle migrační politiky.
- (6) Účinná operativní reakce na migrační krizi závisí na připravenosti jednotlivých členských států a jejich schopnosti nasadit potřebné vybavení a zdroje, jakož i na koordinované činnosti podporované stávajícími strukturami Unie. Dále vyžaduje, aby všichni dotčení aktéři rychle a účinně spolupracovali. Účinný a rychlý mechanismus řešení krizí proto závisí na existenci již dříve zavedených postupů spolupráce při krizích, v nichž jsou jasně vymezeny úlohy a povinnosti klíčových aktérů na vnitrostátní úrovni i na úrovni Unie.
- (7) Je zapotřebí strukturovaného mechanismu řízení migrace s monitorováním v reálném čase, včasným varováním a centralizovanou a koordinovanou reakcí EU, aby mohly být podle potřeby ve všech orgánech a agenturách EU a ve spolupráci s členskými státy mobilizovány struktury, nástroje a lidské a finanční zdroje.

- (8) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1896 ⁽¹⁾ o Evropské pohraniční a pobřežní stráž stanovoilo, že za provádění evropské integrované správy hranic má sdílenou odpovědnost Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž (Frontex) a příslušné orgány členských států. Vyžaduje rovněž zajištění situačního povědomí a počítá s integrovaným plánováním v rámci evropské integrované správy hranic, včetně plánování pro případ nepředvídané události.
- (9) Hlavními zásadami plánu pro připravenost na migraci a pro migrační krize by měly být: předvídání, solidarita a spravedlivé sdílení odpovědnosti, koordinace, včasná reakce a flexibilní přidělování zdrojů.
- (10) Hlavním účelem plánu pro připravenost na migraci a pro migrační krize je na jedné straně zajistit situační povědomí a lepší připravenost, a na druhé straně účinnou správu věcí veřejných a včasnou reakci.
- (11) Plán pro připravenost na migraci a pro migrační krize by měl poskytnout operační rámec pro monitorování a předvídání migračních toků a migračních situací, zlepšování odolnosti a organizaci koordinované reakce na migrační krizi. Tyto cíle odrážejí dvě klíčové fáze vymezené v plánu pro připravenost na migraci a pro migrační krize – monitorování a připravenost na jedné straně a řešení krizí na straně druhé.
- (12) Pro účely uvedeného plánu by migrační krize měla být definována jako jakákoli situace nebo vývoj, k nimž dojde uvnitř EU nebo ve třetí zemi a které mají dopad a vyvíjejí zvláštní zátěž na azylový a migrační systém nebo systém správy hranic kteréhokoli členského státu nebo k tomu mají potenciál. To zahrnuje, a dokonce přesahuje okolnosti definované v čl. 1 odst. 2 návrhu nařízení o řešení krizových situací a vyšší moci v oblasti migrace a azylu nebo okolnosti vymezené v čl. 2 písm. w) návrhu nařízení o řízení azylu a migrace.
- (13) Plán pro připravenost na migraci a pro migrační krize je konzistentní se zavedenými mechanismy EU pro řešení krizí, zejména s mechanismem civilní ochrany Unie, včetně Střediska pro koordinaci odezvy na mimořádné události (ERCC), dále s ustanoveními integrovaných opatření Rady pro politickou reakci na krize (IPCR), se systémem Komise ARGUS a s mechanismem ESVČ pro reakci na krize (CRM), které mohou být aktivovány souběžně nebo po aktivaci plánu pro připravenost na migraci a pro migrační krize ve fázi řešení krizí, a doplňuje je. Cílem plánu pro připravenost na migraci a pro migrační krize je podpořit interakci a spolupráci v rámci těchto obecných krizových mechanismů tím, že zajistí, aby byly poskytovány aktuální informace o krizové situaci.
- (14) Ačkoli tento plán vychází z příslušných stávajících právních předpisů, je rovněž navržen tak, aby podporoval využívání nových nástrojů navržených Komisí, včetně nařízení o řízení azylu a migrace a nařízení o řešení krizových situací a případů vyšší moci v oblasti migrace a azylu.
- (15) Ve fázi monitorování a připravenosti by měl plán pro připravenost na migraci a pro migrační krize stanovit řadu kroků, které zajistí aktuální situační povědomí a včasné varování/prognózy a pomohou připravit výroční zprávu o řízení migrace, kterou vydává Komise v souladu s článkem 6 návrhu nařízení o řízení azylu a migrace. Situační povědomí, které uvedený plán zajišťuje, by mohlo mimo jiné umožnit předsednictví Rady zmírnit současnou aktivaci IPCR při migrační krizi. Ve fázi řešení krizí by měl tento plán zajistit, aby měli všichni aktéři k dispozici aktuální a kompletní informace o situaci v oblasti migrace, které jim umožní přijímat včasné rozhodnutí, a aby bylo provádění těchto rozhodnutí řádně monitorováno a koordinováno.
- (16) Pro uvedení plánu do praxe by měly členské státy, Rada, Komise, Evropská služba pro vnější činnost (ESVČ), Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu (EASO), Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž (Frontex), Agentura Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (EUROPOL), Agentura Evropské unie pro provozní řízení rozsáhlých informačních systémů v prostoru svobody, bezpečnosti a práva (eu-LISA) a Agentura pro základní práva (FRA) spolupracovat jako síť EU pro připravenost na migraci a pro řešení migračních krizí (dále jen „síť“). Síť by měla především zajišťovat odpovídající výměnu informací relevantních pro obě fáze plánu pro připravenost na migraci a pro migrační krize.
- (17) Tato síť by měla napomáhat monitorování a předvídání migračních toků, zvyšovat odolnost a zlepšovat technickou koordinaci reakce na krizi, a to při plném dodržování platných právních předpisů, s využitím stávajících nástrojů a jako jejich doplněk.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1896 ze dne 13. listopadu 2019 o Evropské pohraniční a pobřežní stráž a o zrušení nařízení (EU) č. 1052/2013 a (EU) 2016/1624 (Úř. věst. L 295, 14.11.2019, s. 1).

- (18) Příslušné třetí země původu, tranzitu a/nebo cílové země by měly být pokud možno rovněž *ad hoc* zapojeny do provádění plánu pro připravenost na migraci a pro migrační krize. Toto zapojení by mělo přispět k účinné výměně informací i k opatřením pro vytváření odpovídajícího situačního povědomí o oblasti migrace v těchto zemích a o jejich reakci na případné krize,

PŘIJALA TOTO DOPORUČENÍ:

1. Aby přispěly k účinnějšímu řízení migrace prostřednictvím monitorování a předvídání migračních toků, zlepšování odolnosti a připravenosti a organizování reakce na migrační krize, měly by členské státy, Rada, Komise, Evropská služba pro vnější činnost (ESVČ), Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu (EASO), Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž (Frontex), Agentura Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (EUROPOL), Agentura Evropské unie pro provozní řízení rozsáhlých informačních systémů v prostoru svobody, bezpečnosti a práva (eu-LISA) a Agentura pro základní práva (FRA) (dále jen „aktéři“) spolupracovat v rámci „**plánu pro připravenost na migraci a pro migrační krize**“.
2. Za tímto účelem by aktéři měli spolupracovat v rámci sítě mechanismu EU pro připravenost na migraci a pro řešení migračních krizí (dále jen „**sít**“) a podporovat tak provádění plánu pro připravenost na migraci a pro migrační krize.
3. Aktéři, kteří tvoří síť, by měli zajistit odpovídající výměnu informací relevantních pro obě fáze plánu pro připravenost na migraci a pro migrační krize v plném souladu s právními ustanoveními týkajícími se jejich pravomocí a povinností.
4. Během **první fáze** plánu pro připravenost na migraci a pro migrační krize, která by měla být aktivována trvale a pokračovat i v průběhu druhé fáze, by aktéři měli poskytovat včasné a přiměřené informace, a udržovat tak situační povědomí v oblasti migrace aktuální, dále vydávat včasné varování/prognózy a také zvyšovat odolnost, aby bylo možné účinně řešit jakýkoli druh migrační krize. **Druhá fáze** by se měla uplatnit na každou situaci či vývoj, k nimž dojde uvnitř EU nebo ve třetí zemi a které mají dopad a vyvíjejí zvláštní zátěž na azylový a migrační systém nebo systém správy hranic kteréhokoli členského státu nebo k tomu mají potenciál. Druhá fáze zahrnuje, a dokonce přesahuje okolnosti definované v čl. 1 odst. 2 návrhu nařízení o řešení krizových situací a případů vyšší moci v oblasti migrace a azylu nebo okolnosti vymezené v čl. 2 písm. w) návrhu nařízení o řízení azylu a migrace.
5. Síť by měla vydat **prováděcí pokyny**, aby zajistila účinný tok informací důležitých pro fungování plánu pro připravenost na migraci a pro migrační krize mezi příslušnými vnitrostátními a unijními mechanismy pro řešení krizí.
6. Členské státy, Rada, Komise, Evropská služba pro vnější činnost (ESVČ), Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu (EASO), Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž (Frontex), Agentura Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (EUROPOL), Agentura Evropské unie pro provozní řízení rozsáhlých informačních systémů v prostoru svobody, bezpečnosti a práva (eu-LISA) a Agentura pro základní práva (FRA) by měly určit kontaktní místo pro **fungování sítě**.
7. Kontaktní místa by si měla pravidelně vyměňovat informace, a to zejména s cílem podpořit Komisi při vydávání pravidelných **zpráv o řízení migrace**, jak je stanoveno v čl. 6 odst. 4, a zprávy o situaci, jak je stanoveno v článku 6 návrhu nařízení o řízení azylu a migrace.
8. V souladu se zjištěními obsaženými ve zprávách o řízení migrace a zprávách o situaci by členské státy měly **projednat nezbytná opatření**, která je třeba přijmout. Tato jednání by měla probíhat na technické, strategické a případně i politické úrovni v příslušných přípravných orgánech Rady nebo v Radě.
9. Komise by po dohodě s členským státem, který čelí **migrační krizi**, jak je uvedeno v doporučení č. 4, měla informovat ostatní kontaktní místa sítě o situaci s cílem **aktivovat fázi řešení krize** plánu pro připravenost na migraci a pro migrační krize. Kontaktní místo dotčeného členského státu by mělo neprodleně poskytnout kontaktnímu místu Komise nezbytné informace, jak je uvedeno v příloze.
10. V takové krizové situaci by kontaktní místa měla podporovat Komisi poskytováním nezbytných informací a pokynů a koordinací opatření reagujících na krizi.

11. Výměna informací v rámci sítě by měla probíhat skrze dostupné komunikační kanály, včetně, pokud je to možné, **platformy IPCR** s jejími specializovanými funkcemi a v souladu s prováděcími pokyny, jak je uvedeno v doporučení 5 výše.
12. Obě fáze plánu pro připravenost na migraci a pro migrační krize by měly být v souladu se správními a pracovními postupy uvedenými v příloze.

V Bruselu dne 23. září 2020.

Za Komisi
Ylva JOHANSSON
členka Komise

PŘÍLOHA

Tato příloha uvádí zásady a hlavní aktéry plánu pro připravenost na migraci a pro migrační krize a podrobně popisuje jeho fungování v obou fázích.

1. ZÁSADY A AKTÉŘI OBOU FÁZÍ

Zásady

Při určování nezbytných opatření a přidělování odpovědnosti příslušným aktérům by měl plán pro připravenost na migraci a pro migrační krize fungovat podle těchto **zásad**:

- i) **Předvídaní:** migrační situace by měla být pravidelně monitorována a rozhodnutí by měla být přijímána na základě úplného a koordinovaného situačního obrazu, a to především z důvodu prevence.
- ii) **Koordinace:** reakce na krizi by měla spočívat v opatřeních ve všech příslušných oblastech vnitřní a vnější politiky a ze strany všech zúčastněných aktérů v rámci koordinovaného a komplexního přístupu.
- iii) **Včasná reakce:** opatření by měla být přijímána, jakmile jsou zapotřebí, aby se zabránilo eskalaci situace.
- iv) **Flexibilní přidělování zdrojů:** zdroje by měly být uvolňovány rychle, přičemž by příslušní aktéři měli plně využívat flexibility, kterou různé nástroje financování umožňují.
- v) **Solidarita a spravedlivé rozdělení odpovědnosti,** jak je stanoveno v článku 5 návrhu nařízení o řízení azylu a migrace.

Aktéři

Na provádění obou fází plánu pro připravenost na migraci a pro migrační krize **se podílejí tyto aktéři**:

- členské státy, včetně svých styčných úředníků,
- Rada,
- Evropská komise, včetně zaměstnanců vyslaných v terénu a v delegacích EU a evropských styčných úředníků pro otázky migrace,
- Evropská služba pro vnější činnost, včetně delegací EU a příslušných misí a operací společné bezpečnostní a obranné politiky,
- agentury EU (EASO, Frontex, EUROPOL, eu-LISA a FRA), včetně svých styčných úředníků.

2. FÁZE MONITOROVÁNÍ A PŘIPRAVENOSTI (FÁZE 1)

a) Cíl

Cílem plánu pro připravenost na migraci a pro migrační krize ve fázi monitorování a připravenosti je podpořit koordinovanější využívání stávajících právních předpisů posílením a sdílením společného situačního povědomí mezi všemi zúčastněnými aktéry, rozvojem systému včasného varování/prognóz na úrovni EU a podporou rozvoje nezbytné odolnosti v členských státech, aby bylo možné účinně řešit jakýkoli druh migrační krize.

Cílem první fáze mechanismu je dosáhnout těchto hlavních cílů:

- **Sdílení situačního povědomí a včasné varování/prognózy.** Včasné a dostatečně komplexní pochopení událostí a nových trendů všemi příslušnými zúčastněnými stranami by mělo umožnit monitorovat situaci a být v případě potřeby dobře připraven na koordinovanou reakci. Nově vznikající problematické a kritické situace by měly být předvídaný včas. Všichni aktéři by měli informace a důkazy vkládat do systému včasného varování/prognóz, který má být vyvinut na úrovni EU. Úsilí o vytvoření takového systému by měla koordinovat Komise a měla by přitom vycházet ze stávajících a možných budoucích nástrojů.
- **Podpora rozvoje odolnosti.** Společné chápání situace a jejích hybných sil a prognózy by měly pomoci členským státům, aby v případě nové migrační krize zaměřily úsilí na rozšiřování svých kapacit.

b) Správní postupy

Komise, v případě potřeby ve spolupráci s ESVČ, by ve fázi monitorování a připravenosti měla hrát vedoucí úlohu a využívat všech svých možností, včetně evropských styčných úředníků pro otázky migrace, Střediska pro koordinaci odezvy na mimořádné události (ERCC) a dostupných finančních prostředků v souladu s jejich mandáty, cíli a postupy. Komise by měla síti předsedat a zajišťovat její sekretariát, shromažďovat informace, vydávat potřebné zprávy a monitorovat provádění opatření, která mají veškeré subjekty přijmout.

Členské státy, agentury EU a další subjekty by měly Komisi ve výše uvedené úloze podporovat, a to zejména poskytováním včasných a přesných informací, analýz a prognóz, jakož i posouzením své připravenosti a plánováním pro případ nepředvídané události.

Nezbytná jednání na technické, strategické a případně politické úrovni vyžadující přijetí opatření v členských státech by měla být vedena v příslušných **přípravných orgánech Rady** na základě zjištění obsažených ve zprávách, které Komise vydá v této fázi plánu pro připravenost na migraci a pro migrační krize.

V situacích, kdy se Rada rozhodne vydat operativní závěry a doporučení, by **síť** měla podporovat jejich provádění výměnou příslušných informací.

c) Pracovní postupy

Sdílení situačního povědomí a včasné varování/prognózy.

Komise by měla svolávat pravidelně, alespoň jednou za čtvrt roku, **jednání nebo videokonference sítě**. Četnost těchto kontaktů by měla záviset na závažnosti migrační situace i na problémech zjištěných při monitorování migrace a případů nepředvídaných událostí.

Je-li to vhodné a proveditelné, měli by být k diskusím sítě o konkrétní migrační trase *ad hoc* přizváni **zástupci hlavních třetích zemí původu a tranzitu a/nebo cílových zemí, jakož i zástupci klíčových mezinárodních partnerů a zúčastněných stran**, aby si mohli včas a pravidelně vyměňovat informace o migračních tocích, převaděčství a jakýchkoli dalších faktorech (včetně geopolitických, zdravotních, environmentálních, klimatických, demografických nebo jakýchkoli jiných socioekonomických faktorů), které mají dopad na azyl, migraci nebo správu hranic EU. Modalita jejich účasti by měla být určena v konzultaci s dotčenými zeměmi prostřednictvím příslušných delegací EU, v úzké koordinaci s ESVČ.

Klíčovými tématy dialogů o migraci se třetími zeměmi, zejména v sousedství EU, by měla být připravenost a jejich cílem by mělo být stanovení komunikačních kanálů a určení místních aktérů, se kterými bude možné v případě krize spolupracovat a komunikovat.

Je-li to možné, měla by Komise ve spolupráci s ESVČ *ad hoc* ustavit specializované **videokonference pro každou migrační trasu s hlavními třetími zeměmi** původu a tranzitu a/nebo cílovými zeměmi a posílit podobné videokonference, které se v současné době konají. Do těchto videokonferencí by měly být zapojeny všechny ostatní zúčastněné strany, které jsou zasaženy migračními pohyby po dané migrační trase nebo mají o tyto pohyby pochopitelný zájem. Struktura videokonference by v úzké spolupráci s delegacemi EU měla podněcovat věcné diskuse ve prospěch všech účastníků.

Všechna **kontaktní místa** sítě by měla poskytovat informace, které pomohou vytvořit potřebný situační obraz. Sdílení situačního povědomí zahrnuje údaje o migračních tocích, informace o přijímání, azylových systémech a systémech správy hranic, významný vnitrostátní vývoj v oblasti migrace v členských státech a třetích zemích, oznámení včasného varování/prognóz, jakož i kroky v oblasti spolupráce se třetími zeměmi. V zájmu společného situačního obrazu na úrovni EU by všechna kontaktní místa měla sdílet problematické otázky, nedostatky a opatření reagující na situaci v praxi. Přesné fungování sítě by mělo být podrobně popsáno ve stálých operačních postupech.

Síť by měla plně využívat dostupné komunikační kanály a platformy, pokud možno včetně **platformy IPCR** s jejími specializovanými funkcemi. Nebudou-li dostupné nástroje dostatečné, Komise zváží zdokonalení svých stávajících platform nebo zřízení specializované **zabezpečené internetové platformy**, která zajistí rychlou výměnu informací v rámci sítě.

Na základě těchto příspěvků by Komise měla vydávat situační zprávy – zprávy o situačním povědomí a analýze v oblasti migrace (**MISAA**), a to s četností, o níž by měla rozhodovat síť během fáze monitorování a připravenosti. Zpráva MISAA by měla vycházet ze šablony a metodiky zprávy o integrovaném situačním povědomí a analýze (ISAA), která byla v nedávné době vydána a byla vypracována během aktivace IPCR pro uprchlickou krizi v roce 2015, přičemž zpráva MISAA nahradí zprávu ISAA, pokud bude uvedená IPCR předsednictvím deaktivována. Je-li to možné, měli by účastníci sdílet rovněž informace získané od zdrojů mimo EU, včetně třetích zemí a mezinárodních partnerů. Zpráva MISAA by měla určit trendy a případně obsahovat včasné varování/prognózy ohledně toků, které umožní varovat všechny aktéry, aby mohli přijmout nápravná opatření. Zpráva MISAA by měla být sdílena výhradně s aktéry prostřednictvím platformy IPCR v plném souladu s pravidly pro přístup k této platformě a s příslušným zapojením Střediska pro koordinaci odezvy na mimořádné události.

Členské státy by měly **projednat nezbytná opatření**, která mají být přijata, a závěry učiněné ve zprávě MISAA. Měly by jednat na technické, strategické a případně i politické úrovni v příslušných přípravných orgánech Rady nebo na zasedáních Rady. Rada může vydávat operativní závěry a doporučení, kterými by se měli s podporou sítě příslušní aktéři řídit.

Podpora rozvoje odolnosti

Na základě zpráv o řízení migrace a vnitrostátních strategií uvedených v čl. 6 odst. 4 a 6 návrhu nařízení o řízení azylu a migrace a s cílem posílit odolnost celkového řízení migrace v EU by měl být vytvořen **cyklus pro nepředvídané události v oblasti migrace**.

V souladu s čl. 6 odst. 3 návrhu nařízení o řízení azylu a migrace musí členské státy zavést vnitrostátní strategie pro zajištění dostatečné kapacity k účinnému řízení azylu a migrace, které musí obsahovat informace o tom, jak členské státy dodržují zásady stanovené v uvedeném nařízení a právní závazky, které z něj vyplývají, na vnitrostátní úrovni. Tyto strategie musí zahrnovat plánování pro případ nepředvídané události na vnitrostátní úrovni a přitom zohlednit plánování pro případ nepředvídané události podle příslušných právních předpisů, včetně čl. 8 odst. 6 a čl. 9 odst. 3, 5 a 6 nařízení (EU) 2019/1896 (Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž), a zajišťování evropské integrované správy hranic, jak je stanoveno v uvedeném nařízení.

Agentury EU by měly Komisi podávat zprávy o svých kapacitách a plánech pro případ nepředvídané události i o veškerých dalších zprávách, které může Komise v této souvislosti využít.

ESVČ by měla přispívat k vnějším aspektům migrace a ke spolupráci se třetími zeměmi původu a tranzitu a/nebo cílovými zeměmi.

Třetí země by měly mít možnost dobrovolně sdílet své vlastní migrační strategie a plány pro případ nepředvídané události s Komisí nebo se sítí.

Na základě výše uvedených informací a v souladu s čl. 6 odst. 4 návrhu nařízení o řízení azylu a migrace předloží Komise každoročně zprávu o řízení migrace, v níž nastíní pravděpodobný vývoj situace v oblasti migrace a připravenost Unie a členských států.

Členské státy by měly projednat zjištění uvedená ve výročních zprávách o řízení migrace vypracovaných Komisí na příslušných fórech.

Komise by za podpory ostatních aktérů sítě měla poskytnout rámec pro monitorování opatření přijatých v návaznosti na **zjištění** uvedená ve výročních zprávách o řízení migrace a měla by podávat zprávy o dosaženém pokroku a aktuálním stavu v následující výroční zprávě.

3. FÁZE ŘEŠENÍ MIGRAČNÍ KRIZE (FÁZE 2)

a) Cíl

Cílem plánu pro připravenost na migraci a pro migrační krizi ve fázi řešení krizí je podpořit rychlou, účinnou a koordinovanou reakci EU na migrační krizi poskytováním včasných a aktuálních informací činitelům EU s rozhodovací pravomocí o vývoji operativní situace, jakož i podporou monitorování, koordinace v terénu a komunikace na technické úrovni mezi všemi aktéry.

b) Správní postupy

Ve fázi řešení krizí v rámci plánu pro připravenost na migraci a pro migrační krize, a dokud nejsou aktivovány obecné **krizové mechanismy EU** (mechanismus civilní ochrany Unie, integrovaná politická reakce na krize, ARGUS a mechanismus reakce na krize), využívá uvedený plán k dosažení cíle svého rámce, který zahrnuje síť a mechanismus podávání zpráv.

Jakmile jsou **obecné krizové mechanismy EU** aktivovány v souladu se svými příslušnými postupy a cíli, je třeba zajišťovat úlohu celkového řešení krizí včetně nezbytné koordinace mezi nimi.

Během aktivace fáze 2 pokračují a zintenzivňují se činnosti fáze 1.

Síť, kterou aktivuje a které předsedá Komise, by měla podporovat činnost obecných krizových mechanismů EU. Podpora by se měla zaměřit zejména na přispívání k situačnímu povědomí nezbytnému pro jednání a rozhodování v rámci těchto mechanismů a na monitorování toho, jak příslušní aktéři uvedená rozhodnutí realizují. Za tímto účelem by síť měla pravidelně zasedat prostřednictvím videokonference, diskutovat o všech operativních aspektech rozhodnutí přijatých v rámci obecných krizových mechanismů EU a podávat jim zprávy.

Pokud jsou aktivována **střediska pro řešení krizí v členských státech**, měla by zajistit odpovídající propojení s obecnými krizovými mechanismy EU, včetně mechanismu civilní ochrany Unie a ERCC, a také podporovat činnost svých kontaktních míst v síti v souladu s pokyny uvedenými v doporučení č. 5.

V případě potřeby a jako doplněk k **zasedáním konaným v Radě** podle pravidel IPCR by se mohla uskutečnit další jednání v příslušných přípravných orgánech Rady nebo v Radě, a to na základě zjištění uvedených ve zprávách Komise o situaci.

Každý aktér by měl přijmout nezbytná opatření včetně těch, která jsou uvedena v souboru nástrojů v písmeni d) níže.

c) Pracovní postupy

1. Fázi řešení krize v rámci plánu pro připravenost na migraci a pro migrační krize může zahájit Komise po dohodě s členským státem, který migrační krizi čelí, jak je uvedeno v doporučení č. 4.
2. **Kontaktní místo** Komise by mělo informovat ostatní kontaktní místa sítě (předsednictví EU, členské státy, Radu, ESVČ, agentury EU) o rozhodnutí aktivovat fázi řešení krize plánu pro připravenost na migraci a pro migrační krize.
3. Komise **síť** okamžitě plně **zaktivuje** tak, aby byla funkční 24 hodin denně, 7 dní v týdnu. V rámci sítě dále **svolá naléhavou schůzku/videokonferenci**, aby na technické úrovni vyřešila následující body:
 - a) výměnu informací o situaci;
 - b) analýzu možností rychlé, účinné a účelné reakce;
 - c) koordinaci sdělení pro komunikaci s veřejností v souladu se stávajícími strukturami;
 - d) koordinaci podpory na místě.
4. Dotčený členský stát by měl **aktivovat svá vlastní opatření pro případ nepředvídané události** a provést počáteční posouzení potřeb, které by mělo být okamžitě sdíleno s Komisí a ostatními členy sítě. Toto počáteční posouzení by mělo obsahovat informace o:
 - a) situaci na místě, hlavních faktorech vedoucích k dané situaci, jakož i o prognóze včetně možných důsledků;
 - b) stávajících materiálních, operativních a finančních kapacitách;
 - c) provádění opatření pro případ nepředvídané události;
 - d) materiálních, operativních a finančních potřebách, které musí být uspokojeny příslušnými aktéry, včetně ostatních členských států nebo agentur EU.

5. Na základě informací shromážděných prostřednictvím sítě by Komise měla síti poskytnout zejména informace o:
 - a) přehledu situace včetně prognóz a možných důsledků; je-li to možné, měly by být zahrnuty informace získané z příslušných třetích zemí, jakož i informace o těchto zemích.
 - b) stávajících kapacitách, které mají pro účely řešení krize k dispozici členské státy a třetí země původu, tranzitu a/nebo cílové země postižené krizí, a stávajících kapacitách EU a ostatních členských států;
 - c) současné úrovni pomoci, kterou poskytuje EU a členské státy;
 - d) posouzení nedostatků a potřeb;
 - e) možných opatřeních na úrovni orgánů, institucí a agentur EU, jakož i členských států v rámci níže uvedeného souboru nástrojů.

Pokud členský stát předložil odůvodněnou žádost podle čl. 2 odst. 1 nebo čl. 6 odst. 1 návrhu nařízení, které se zabývá krizovými situacemi a případy vyšší moci v oblasti migrace a azylu, mohou být informace shromážděné prostřednictvím sítě podkladem pro analýzu a opatření Komise podle článků 2 a 6 uvedeného návrhu.

Pokud Komise provede posouzení situace v oblasti migrace v členském státě podle článku 47 návrhu nařízení o řízení azylu a migrace, mohou se informace shromážděné prostřednictvím sítě stát podkladem pro zprávu Komise o migračním tlaku, jak stanoví článek 48 uvedeného návrhu.

Pokud jde o pomoc v oblasti civilní ochrany, koordinace mezi členskými státy by měla být zajištěna prostřednictvím Střediska pro koordinaci odezvy na mimořádné události.

6. Předsednictví Rady by mohlo zvážit nutnost svolání **mimořádného zasedání Rady**.
7. Síť se zapojí do činnosti obecných systémů EU pro řešení krizí poté, co budou aktivovány, a to tak, že bude přispívat ke zvyšování situačního povědomí a přispěje k výměně informací nezbytných k tomu, aby bylo možno na technické úrovni monitorovat provádění nezbytných opatření, jak bylo v rámci těchto systémů dohodnuto.
8. **Koordinace v členských státech** by měla být zajištěna v příslušných vnitrostátních mechanismech pro řešení krizí v oblasti migrace. Současně se – v plném souladu a soudržnosti s prováděním plánu pro připravenost na migraci a pro migrační krize – zapojí všichni příslušní vnitrostátní aktéři, a to v rámci celkové koordinační úlohy IPCR.
9. V případě aktivace mechanismu civilní ochrany Unie by mělo být rychlé poskytnutí mimořádné podpory členským státům, které o to požádají, zajištěno **Střediskem pro koordinaci odezvy na mimořádné události (ERCC)**, které spravuje Komise a které by mělo zároveň působit jako koordinační centrum pro pomoc v oblasti civilní ochrany mezi všemi členskými státy EU a zúčastněnými státy. Mezi příslušnými útvary Komise **by mělo fungovat spojení 24 hodin denně, 7 dní v týdnu**.
10. **Ve třetích zemích** by měl být v příslušných případech pokud možno zaveden **posílený monitorovací mechanismus**, v jehož rámci by z veškerých aktérů v hlavních třetích zemích tranzitu, původu a/nebo v cílových zemích byli vysláni styční úředníci či zahájena jejich činnost.
11. Měly by být aktivovány **další odvětvové krizové mechanismy a nástroje**, a to v závislosti na potřebách uvedených v níže uvedeném souboru nástrojů.
12. **Síť** by měla být po celou dobu krize plně aktivována 24 hodin denně, 7 dní v týdnu.
13. Budou-li opatření IPCR aktivována, bude pravidelné monitorování migrace zajištěno prostřednictvím **zpráv ISAA**, kterými budou po dobu trvání aktivace nahrazeny zprávy MISAA. A pokud k aktivaci opatření IPCR nedojde, budou **zprávy MISAA** vydané Komisí v rámci první fáze plánu pro připravenost na migraci a pro migrační krize nadále předkládány na základě příspěvků, které byly získány od příslušných aktérů a shromážděny prostřednictvím sítě.
14. Zprávy MISAA/ISAA vydané Komisí v této fázi plánu pro připravenost na migraci a pro migrační krize by měly být projednány v příslušných přípravných orgánech Rady nebo v Radě.

15. Fázi, která se v rámci plánu pro připravenost na migraci a pro migrační krize týká řešení krize, může Komise **deaktivovat** na žádost členského státu (členských států) nebo z vlastního podnětu, jakmile situace, která krizi vyvolala, přestane existovat, nebo lze dospět k závěru, že je pod kontrolou.
16. Komise by měla spolu s Radou, ESVČ a agenturami EU zorganizovat individualizovanou **odbornou přípravu** týkající se postupů a nástrojů používaných v krizových situacích v oblasti migrace s cílem zlepšit znalosti a připravenost veškerého příslušného personálu.
17. Všichni aktéři by měli na vnitrostátní a evropské úrovni absolvovat **pravidelný výcvik** v oblasti reakce na migrační krize a v případě potřeby by měli na základě získaných zkušeností revidovat stávající plán pro připravenost na migraci a pro migrační krize.

d) Soubor nástrojů

Následující opatření představují soubor nástrojů pro reakci na migrační krizi v souladu s příslušnými právními předpisy.

Opatření v zemích původu, tranzitu a/nebo v cílových zemích

- Kromě probíhající spolupráce s partnery z třetích zemí Komise – ve spolupráci s ESVČ, delegacemi EU a členskými státy – svou činnost koordinuje s hlavními třetími zeměmi původu, tranzitu a/nebo cílovými zeměmi, přičemž zvláštní pozornost věnuje zemím sousedícím s EU. Jejím cílem je tyto země podpořit v tom, aby dále zlepšovaly své přijímací kapacity a lépe řídily migrační toky, zejména tak, že budou chránit hranice, bojovat proti převaděčství migrantů a posilovat spolupráci v oblasti navracení.
- Komise ve spolupráci s členskými státy a ESVČ stanoví dodatečné bezpečné koridory a programy znovusídlování v příslušných třetích zemích původu, tranzitu a/nebo cílových zemích.
- Komise spolupracuje s hlavními mezinárodními organizacemi (zejména UNHCR a IOM) a klíčovými nevládními organizacemi a zajišťuje mezi nimi součinnost, přičemž cílem je v příslušné zemi původu, tranzitu a/nebo cílové zemi zavést vhodná doplňková opatření.
- Komise na základě zjištěných potřeb přezkoumá a aktivuje dostupné finanční prostředky v rámci všech příslušných (vnitřních a vnějších) nástrojů financování, včetně jejich mimořádných složek, v příslušném případě v souladu s jejich právními rámci a cíli. Pro řešení dlouhotrvajícího migračního tlaku je zásadní, aby mezi jednotlivými nástroji existovalo určité logické propojení.
- Za výjimečných okolností Komise zkoumá dostupnost dodatečných zdrojů, které mají být uvolněny na základě ustanovení víceletého finančního rámce, pokud výše uvedené financování není dostatečné.
- Komise ve spolupráci s členskými státy zvažuje společné využití finančních prostředků z rozpočtu EU a vnitrostátních rozpočtů, dokud nebude přijato rozhodnutí o jejich dalším čerpání v budoucím období víceletého finančního rámce.
- Komise ve spojitosti se stávajícími ujednáními členských států v příslušných případech pokud možno zřídí posílený monitorovací mechanismus ve třetích zemích. Zároveň využije také specializovaných videokonferencí pro jednotlivé migrační trasy (pokud byly zavedeny v rámci plánu pro připravenost na migraci a pro migrační krize) a do hlavních třetích zemí tranzitu, původu a/nebo cílových zemí vyšle styčné úředníky či zahájí jejich činnost.
- Pokud byla mezi EU a třetí zemí uzavřena dohoda o postavení jednotek, vyšle agentura Frontex jednotky pro správu hranic, aby tak podpořila příslušné orgány dané třetí země při ochraně hranic.
- Dojde-li k závažné situaci nebo mimořádné události týkající se vnějšího rozměru migrace nebo tento rozměr zahrnující, ESVČ aktivuje svůj mechanismus reakce na krize a případně přitom využije jeho jednotlivých prvků: krizového zasedání, krizové jednotky; krizové platformy a pracovní skupiny.
- Delegace ESVČ plní v úzké spolupráci s Komisí své úlohy před krizí, během ní a po ní, mimo jiné tím, že přispívají ke zvyšování situačního povědomí, ale také tím, že přijímají diplomatická, politická a operativní opatření EU.

- ESVC mobilizuje funkce ředitelství pro integrovaný přístup k bezpečnosti a míru, útvaru schopnosti civilního plánování a vedení, útvaru schopnosti vojenského plánování a vedení, jakož i misí společné bezpečnostní a obranné politiky s cílem aktualizovat jakoukoli příslušnou koordinační platformu pro plnění funkcí v oblasti připravenosti (odolnosti) a zvyšování situačního povědomí.

Opatření v členských státech na vnějších hranicích EU

- V členských státech na vnějších hranicích EU je aktivován proces vnitrostátního plánování pro případ nepředvídané události týkající se správy hranic, přijímání a azylu, nebo jsou aktivována související vnitrostátní opatření.
- Členské státy poskytují informace o operativní situaci, nedostatcích a potřebách na vnějších hranicích EU.
- Na žádost členského státu na vnější hranici EU lze za účelem poskytnutí nezbytné pomoci aktivovat mechanismus civilní ochrany Unie.
- Ve spolupráci s Komisí a agenturami EU je posilována ostraha hranic, která je poté rozšiřována na nejvíce postižené oblasti.
- Na žádost členských států poskytuje podporu agentura Frontex, která posiluje stávající společné operace nebo vysílá své pohraniční jednotky rychlé reakce.
- Příslušný personál a vybavení pro účely poskytování pomoci v oblasti přijímání a azylu poskytuje v koordinaci s členskými státy úřad EASO.
- Svůj personál, vybavení a styčné úředníky pro účely provádění bezpečnostních kontrol přicházejících migrantů poskytuje v koordinaci s členskými státy Europol.
- Agentura Frontex podporuje návratové činnosti v koordinaci s členskými státy tak, že vysílá specialisty na navracení a organizuje a koordinuje návratové operace prostřednictvím charterových a pravidelných letů. Dále dává k dispozici osoby pověřené doprovodem navracených osob a osoby pověřené monitorováním navracení.
- Součástí rámce pro usnadnění výměny informací a zlepšení koordinace mezi všemi zúčastněnými stranami jsou regionální jednotky Evropské unie (EURTF), které Komise zřizuje v členských státech na vnějších hranicích EU.
- V místech vysokého migračního tlaku se zřizují hotspoty a přijímací centra. Příslušné vnitrostátní orgány jim poskytují svůj personál a agentury EU zase podporu prostřednictvím nezbytných migračních a bezpečnostních informačních systémů.
- Komise posílá svůj personál do členských států na vnějších hranicích EU, aby tak pomohla při koordinaci reakce na danou situaci.
- Komise se v koordinaci s členskými státy dohodla na klíčových sděleních pro komunikaci s veřejností v krizových situacích a k šíření těchto sdělení, jakož i k boji proti dezinformacím využívá nejúčinnějších komunikačních nástrojů včetně platformy IPCR.
- Komise spolupracuje s členskými státy a v jednotlivých případech také s hlavními mezinárodními organizacemi (zejména UNHCR a IOM) a klíčovými nevládními organizacemi na řádném zavádění doplňkových opatření v členských státech na vnějších hranicích EU.
- Komise dává k dispozici projekty týkající se asistovaných dobrovolných návratů a opětovného začlenění, které mají být využity členskými státy.
- Komise na základě posouzení potřeb členského státu přezkoumá a aktivuje finanční prostředky dostupné v rámci všech příslušných (vnitřních a vnějších) nástrojů financování, v příslušném případě také včetně jejich mimořádných složek
- Za výjimečných okolností Komise zkoumá dostupnost dodatečných zdrojů, které by měly být uvolněny na základě ustanovení víceletého finančního rámce, pokud výše uvedené financování není dostatečné.
- Komise ve spolupráci s členskými státy zvažuje společné využití finančních prostředků z rozpočtu EU a vnitrostátních rozpočtů, dokud nebude přijato rozhodnutí o jejich dalším čerpání v budoucím období víceletého finančního rámce.
- Členské státy, které se pod tlakem nenacházejí, mohou členským státům na vnějších hranicích EU nabídnout pomoc prostřednictvím vybavení, materiálu, personálu, nasazení specializovaných pracovníků a dobrovolné relokace migrantů, ale mohou také přispět tak, že na operace agentur EU dají k dispozici svůj personál.
- Členské státy, které se pod tlakem nenacházejí, mohou finančně přispívat na jakákoli další finanční řešení nezbytná k provádění mimořádných opatření.

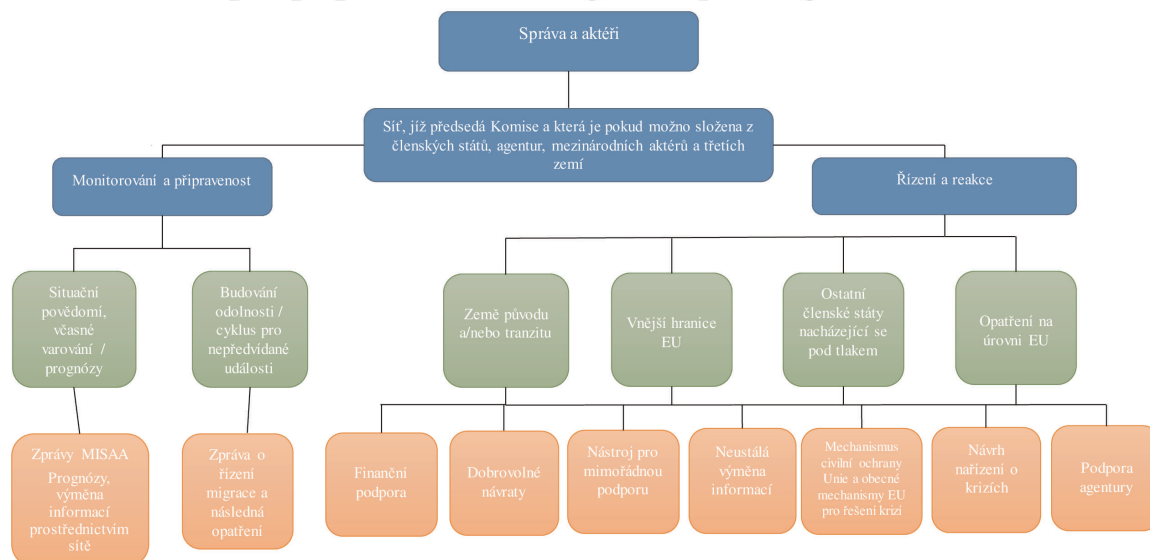
Opatření v ostatních členských státech nacházejících se pod tlakem

- V ostatních členských státech nacházejících se pod tlakem je aktivován proces vnitrostátního plánování pro případ nepředvídané události týkající se přijímání a azylu, nebo jsou aktivována související vnitrostátní opatření.
- Ostatní členské státy nacházející se pod tlakem poskytují informace o operativní situaci, nedostacích a potřebách.
- Na žádost členského státu, který se nachází pod tlakem, lze za účelem poskytnutí nezbytné pomoci aktivovat mechanismus civilní ochrany Unie.
- Součástí rámce pro usnadnění výměny informací a zlepšení koordinace mezi všemi zúčastněnými stranami jsou regionální jednotky Evropské unie (EURTF), které Komise zřizuje v členských státech nacházejících se pod tlakem.
- Agentura Frontex podporuje návratové činnosti v koordinaci s členskými státy tak, že vysílá specialisty na navracení a organizuje a koordinuje návratové operace prostřednictvím charterových a pravidelných letů. Dále dává k dispozici osoby pověřené doprovodem navracených osob a osoby pověřené monitorováním navracení.
- Příslušný personál a vybavení pro účely poskytování pomoci v oblasti přijímání a azylu poskytuje v koordinaci s členskými státy úřad EASO.
- Svůj personál, vybavení a styčné úředníky pro účely provádění bezpečnostních kontrol přicházejících migrantů poskytuje Europol.
- Komise nasazuje personál do členských států nacházejících se pod tlakem, aby pomohla při koordinaci dané reakce.
- Komise se v koordinaci s členskými státy dohodla na klíčových sděleních pro komunikaci s veřejností v krizových situacích a k šíření těchto sdělení, jakož i k boji proti dezinformacím využívá nejúčinnějších komunikačních nástrojů včetně platformy IPCR.
- Komise spolupracuje s členskými státy, s hlavními mezinárodními organizacemi (zejména UNHCR a IOM) a klíčovými nevládními organizacemi na řádném zavádění doplňkových opatření v ostatních členských státech nacházejících se pod tlakem.
- Komise dává k dispozici projekty týkající se asistovaných dobrovolných návratů a opětovného začlenění, které mají být využity ostatními členskými státy nacházejícími se pod tlakem.
- Komise na základě posouzení potřeb členského státu přezkoumá a aktivuje finanční prostředky dostupné v rámci všech příslušných (vnitřních a vnějších) nástrojů financování, v příslušném případě také včetně jejich mimořádných složek.
- Za výjimečných okolností Komise zkoumá dostupnost dodatečných zdrojů, které mají být uvolněny na základě ustanovení víceletého finančního rámce, pokud výše uvedené financování není dostatečné.
- Komise ve spolupráci s členskými státy zvažuje společné využití finančních prostředků z rozpočtu EU a vnitrostátních rozpočtů, dokud nebude přijato rozhodnutí o jejich dalším čerpání v budoucím období víceletého finančního rámce.
- Členské státy, jež se pod tlakem nenacházejí, mohou členským státům nacházejícím se pod tlakem nabídnout pomoc prostřednictvím vybavení, materiálu, personálu, nasazení specializovaných pracovníků a dobrovolné relokace migrantů, ale mohou také přispět tak, že na operace agentur EU dají k dispozici svůj personál.
- Členské státy, které se pod tlakem nenacházejí, mohou finančně přispívat na jakákoli další finanční řešení nezbytná k provádění mimořádných opatření.

OBRÁZEK 1

Tento diagram je jasným zobrazením víceúrovňové struktury plánu pro připravenost na migraci a pro migrační krize.

Plán pro připravenost na migraci a pro migrační krize

OPRAVY

Oprava nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnic Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004

(Úřední věstník Evropské unie L 304 ze dne 22. listopadu 2011)

Strana 60, příloha XII, první odstavec:

- místo:* „Skutečný obsah alkoholu v procentech objemových u nápojů o obsahu alkoholu vyšším než 1,2 % objemových se vyjadřuje číslem s nejvýše jedním desetinným místem. Po něm následuje symbol „% obj.“ a může mu předcházet slovo „alkohol“ nebo zkratka „alk.“,
- má být:* „Skutečný obsah alkoholu v procentech objemových u nápojů o obsahu alkoholu vyšším než 1,2 % objemových se vyjadřuje číslem s nejvýše jedním desetinným místem. Po něm následuje symbol „% obj.“ nebo „% vol.“ a může mu předcházet slovo „alkohol“ nebo zkratka „alk.“ nebo „alc.“.
-

Oprava nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/2018 ze dne 11. března 2019, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1369, pokud jde o uvádění spotřeby energie na energetických štítcích chladicích spotřebičů s přímou prodejní funkcí

(Úřední věstník Evropské unie L 315 ze dne 5.12.2019, s. 155)

Strana 174, příloha IV, tabulka 4, hodnoty pro Svislé a kombinované mrazicí skříně pro supermarkety a Vodorovné mrazicí skříně pro supermarkety jsou nahrazeny následujícím:

„Svislé a kombinované mrazicí skříně pro supermarkety	L1	≤ -15	neuv.	≤ -18	1,00
	L2	≤ -12	neuv.	≤ -18	0,90
	L3	≤ -12	neuv.	≤ -15	0,90
Vodorovné mrazicí skříně pro supermarkety	L1	≤ -15	neuv.	≤ -18	1,00
	L2	≤ -12	neuv.	≤ -18	0,92
	L3	≤ -12	neuv.	≤ -15	0,92“

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS